

Direniş hattı grev eğilimiyle birleşmekte, sokaklara doğru bir akış hissedilir şekilde güçlenmektedir. Şimdi daha fazla işçi, memur, emekli ve esnafın başta Ankara'da meydanlar olmak üzere, sokaklara çıkarak sesini duyurması gerektiği, mücadele edilmeden hak verilmeyeceğinin anımsatılmaya başladığı görülmektedir. Mücadele hattı, örgütlenme eğilimi, isyan ve karşı durma bilinci gün be gün mayalanmaktadır.

Yeni Demokrasi

3 KASIM-17 KASIM 2021 ■ YIL: 3 ■ SAYI: 98 ■ FİYAT: 2 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

EMEK s.5

Emperyalizm; Yoksulluk, Savaş ve Sömürü Demektir

Sermayeye ülkenin tüm yer altı ve yer üstü kaynaklarını peşkeş çekmekte bir beis görmeyen, halihazırda hala derelerimizi, dağlarımızı ve ormanlarımızı hunharca satan AKP iktidarı, mali politikalarda halkı tarımsal üretimden koparıırken birçok alanda dışa bağımlılığı arttırdı. Emperyalizme sınırsız peşkeş sağlayacak yasaları çıkartan AKP iktidarı TL'yi dolar karşısında değer kaybeden ilk 3 ülke arasına sokmayı başarmıştır.

MEŞA AZADİ s.10

Savaşa Bütçe, Sınır Ötesine Tezkere, Halka Boş Tencere!

Emperyalistlerin bu işgal tehditlerine dair tavırları henüz netleşmemişken TC ve desteklediği ÖSD'cu çeteler, Rojava'nın sınır bölgelerine sevkiyat yapmaya devam ediyor. Kürt ulusunun can bedeli yarattığı kazanımlar emperyalizm ve uşığı faşist TC devletinin şoven politikaları ekseninde gasp edilmek isteniyor. TC devletinin bu saldırılarına karşı durmak, mücadele etmek hepimizin görevidir.

HAK VERİLMEZ ALINIR ZAFER SOKAKTA KAZANILIR!

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

organik olarak da
proletaryanın örgütü olmalıyız

14

KADIN

mobbing; şiddetin görünmeyen
biçimidir

20

ANI-ANLATI

sonbaharda tohum düştü toprağa,
boy verip filizlenecek yeni baharlarda!

Munzur Çevre Derneği

10. Olağan Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi

İSTANBUL- Munzur Çevre ve Kültür Derneği 31 Ekim'de Okmeydanı'nda bulunan dernek bünyesinde 10. Olağan Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi.

Genel Kurul, başkan Ali Ekber Barmağ'ın konuşmasının ardından ekoloji ve sınıf mücadelesinde yaşamını yitirenler şahsında yapılan saygı duruşu ile başladı.

Kongreye sanatçılar Muzaffer Acar, Pınar Aydınlar, Mehmet Ekici, Mahmut Atalay'ın yanı sıra DEDEF Başkanı Özkan Tacer ve Yönetimi, Dersim Ovacık Çöğür-lük Köyü Dernek Başkanı Kenan Düzen, Kazdağları Platformu'ndan Fethi Kınaş, Dersim Geyiksuyu Çevre ve Köy Derneği Başkanı Alişan Çelik, Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nden Kazım Çelik'in abisi İmam Çelik, Hozatlılar Dernek Başkanı Yaşar Gelincik ve Yönetim Kurulu, Ataşehir Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Başkanı Gülsev Kaya, Dersim Ovacıklılar Dernek Başkanı Hüsnüye Yiğit ve Yönetimi, Sinoplular Dernek Başkanı ve Nükleer Karşıtı Platform

üyüsü Adnan Çakar, Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik (DDSB), Deriteks Sendikası İstanbul Avrupa Yakası Temsilciliği, Ovacık Mercan Yarımka-ya Köyü Dernek Başkanı Seyfi Çaresiz,

ve Dayanışma Yolcuları Genel Kurulu selamlayarak yeni dönemde görev alacak yönetim kuruluna başarı dileklerini iletti.

yaptı. Devamında söz alan Sinoplular Derneği Başkanı Adnan Çakar ise "Denizin çocukları olarak siz dağların çocuklarını selamlıyoruz. Ortak mücadeleye yürütmek çok önemli. Çünkü başarının sırrı burada yatıyor." dedi.

Pir Sultan Abdal Ataşehir Şube Başkanı Gülsev Kaya ise söz alarak Alevilerin ve doğanın ezilmesine ve yok sayılmasına karşı ortak mücadeleye çağrılarının önemli olduğuna ve bu söylemlerin pratikte karşılık bulması gerektiğine değindi.

Sonrasında söz alan Kazdağları Platformu'ndan Fethi Kınaş ise tüm sınırların kaldırıldığı bir yaşamı örmenin yolunun ekoloji mücadelesini büyütmekten geçtiğinin altını çizdi.

Konuşmaların ardından tek liste olarak girilen seçimde yönetim kurulu belirlendi. MÇD'nin 10. Olağan Genel Kurulu başarı dilekleri ile sona erdi.

Anadolu Yakası Dersimliler Derneği Genel Sekreteri Ali Yıldız, Sivas Hafik Yenikervansaray Dernek Başkanı Yüksel Uygun katılım sağladı.

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şube Başkanı Av. Gülseren Yoleri ile Yaşam

Genel kurul kurum temsilcilerinin yaptığı konuşmalar ile devam etti.

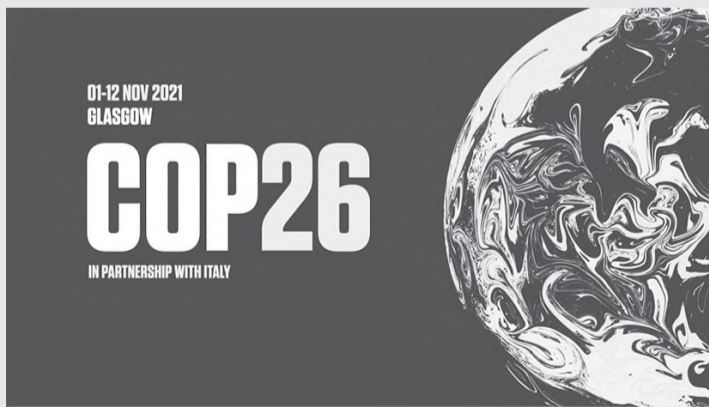
İlk olarak söz alan DEDEF Başkanı Özkan Tacer ortak mücadelenin önemine değinerek dayanışma vurgusu

"İklimi değil sistemi değiştirmek için halkların öz gücüne güveniyoruz"

HABER MERKEZİ- İskoçya'nın Glasgow şehrinde başlayan ve 12 Kasım'a kadar devam edecek olan 2021 Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Konferansı (COP26) öncesinde uluslararası bir ağı Türkiye örgütlenmesi olan COP26 Türkiye Koalisyonu, tutum belgesini yayımladı. Çok sayıda ekoloji, emek ve meslek örgütünün katılımıyla oluşturulan COP26 Türkiye Koalisyonu, 6 Kasım'da Küresel İklim Eylemi Günü'nde sokaklarda, 7-10 Kasım'da da Halkların İklim Zirvesi'nde olacağını ilan etti.

Tutum belgesinde, iklim krizi başta olmak üzere ekolojik krizlerin sebeplerinin şirketlerin ve onların hizmetinde hareket eden devletlerin kâr odaklı politikaları ve faaliyetleri olduğuna dikkat çekildi. Bu krizler yaşanırken de çeşitli politika belgelerinde "sürdürülebilir", "yeşil" gibi sıfatlar kullanan egemenlerin sorunun gerçek failleri olduklarının gizlemeye çalıştıkları belirtildi.

Tutum belgesinin devamında ekolojik krizin Türkiye'deki yansımaları olan seller ve yangınlara değinirken COP26 Türkiye Koalisyonu olarak neler yapılması planlandığı ifade edildi. COP26 Türkiye Koalisyonu'nun eylem planı şöyle ifade edildi:

COP26 Türkiye Koalisyonu olarak deneyimlerimizden hareketle ekoloji özelinde mücadele eden öznelerin büyük bir potansiyel taşıdığına inanıyoruz. Mücadelemizi ortaklaştırarak kazanımlarımızı çoğaltmak için Türkiye'de yapacaklarımızı şöyle sıralayabiliriz:

Türkiye'deki bütün ana sektörlerin, altyapıların ve mega projelerin envanteri ile işe başlamak; ülkede gerçekleşen tüm eko-kırımın envanterlerini oluşturmak

Yerel yönetimlerin kent politikalarını ekolojik yaklaşımla hayata geçirmeleri için baskı araçları geliştirmek, sonuç almak için takip etmek

Yerel yönetimlerin seçilen yöneticilerinin yerine gelen atanmış kayyumlar döneminde yapılan eko-kırımların kayıt altına alınmasını sağlamak

Kömürlü termik santrallerin kapatılmasına ve yenilerini engellemeye yönelik çalışmalarını hızlandırmak

Kanal İstanbul gibi mega yıkıcı projeleri durdurmaya yönelik çalışmalarına hız vermek

Doğa talanını hızlandıran savaş stratejilerine karşı barış taleplerinin sesini yükseltmek amacıyla emek, ekoloji,

kadın ve diğer toplumsal hareketlerle birlikte yaşamı savunmak için ortak eylemlilikler örgütlemek

2022 devlet bütçesi için yapılan görüşmelerde ekolojik tahribatı doğuracak ve iklim krizini daha da artıracak savaş, maden vb. yatırımları engellemek için mücadele etmek

Akkuyu Nükleer Santrali'nin, nükleer çöplük yatırımlarının ve Sinop'ta açılması planlanan yeni santralin durdurulması için etkin çalışmalar yapmak

Ortadoğu özelinde iklim krizi mücadelesini büyütme ve ortaklaştırmak için mücadele etmek

İklim kriziyle mücadelede iklim adaletinin ancak krizin gerçek mağdurlarının birleşik mücadelesiyle sağlanabileceğine inanıyor; bu inancımızın rehberliğinde yan yana gelip birbirimizi duyarak çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

İklimi değil, sistemi değiştirmek için halkların öz gücüne güveniyoruz; gezegenimizin ortak geleceğine inanıyoruz.

TC, ABD EMPERYALİZMİNİN UŞAĞIDIR! YAŞANAN KRİZLER BU GERÇEĞİN DOĞRULANMASIDIR!

1 8 Ekim'de ABD, Fransa ve Almanya'nın da içinde bulunduğu 10 büyükelçi, Türkiye'nin AIHM'in Osman Kavala için verdiği tahliye kararına uyması için ortak bir açıklama yayınladı. Bu açıklamadan sonra ise Tayyip Erdoğan, biraz sonra geri adım atmaya yazgılı olan, "bunları istenmeyen adam ilan etme" açıklamasını yaptı. Bu ortak açıklamaya ABD'nin önderlik etmesinden dolayı Tayyip Erdoğan'ın sert bir karşılık verdiği açıktır. ABD başkanı Biden ile resmi görüşme bir yana, New York'ta Birleşmiş Milletler binasının koridorlarında ayak üstü karşılaşmak için harcanan efora rağmen ortaya çıkan olumsuz sonuçtan sonra, G-20'de görüşmek için dikkat çekmenin elzem olarak tanımlandığı anlaşılmaktadır. Nitekim Cumhurbaşkanlığı nezdinde, büyükelçilere yönelik alınması istenen tavır açıklamasından sonra bunun nasıl hayata geçirilemeyeceğine dair "dışişleri diplomasisi" devreye girmiş, Osman Kavala açıklamasının arkasında durularak "ülkenin içişlerine karışmamayı" taahhüt eden uluslararası Viyana Sözleşmesi'nin 41. maddesine ABD büyükelçiliği bağlılığını açıklayarak, Tayyip Erdoğan'ın baştan geri adım atmaya mahkûm olan çıkışına aranan gerekçe bu şekilde sağlanmıştır. Elbette bu çıkışla birlikte Erdoğan G-20 zirvesinde Biden ile görüşmeyi garantilemiş, içerde "milli ve yerli" şovenizm balonunu bir daha ama oldukça cılız ve isteksiz bir şekilde şişirmiştir. Bu politik sonuçlar yanında Merkez Bankası'nın faiz indrimiyle dalgalanan döviz kuruna birde bu şekilde geçici ve geri çekileceği açık olan bir dalgalanma sağlanarak hem Merkez Bankası'nın kararının manipüle edilmesi başarılı olmuş hem de kısa günün kârı olacak şekilde döviz kurundaki bu dalgalanmayla en yakın sermaye gruplarına tatlı bir vurgun olanağı sağlanmıştır.

Kuşkusuz Büyükelçiler krizi "yapay bir kriz" olarak değerlendirilemez. Ancak TC'nin ABD, NATO ve AB emperyalistleriyle siyasi-ekonomik ilişkileri, "elçileri göndermeye" varacak düzeyde bir krizi kaldıracak nitelikte de değildir. Bu bağlamda ortaya konulan söylemsel sertliğin bir yanı sıra daha iyi ilişkiler kurma ya da daha kullanışlı hale gelme mücadelesi olarak görülmelidir. Yani yaşanan sorun ve çelişkileri Türk devleti emperyalistlerle daha güçlü birleşme amacına hizmet edecek şekilde kullanmaya mahkumdur. Bunun gereği olan her

türlü sertliği, tehdidi ve nihayetinde sınıra ulaştığını gördüğü anda geri adım atmaya hayata geçirebilir. Nitekim büyükelçiler krizinde de uşağı olduğu ABD emperyalizmine en etkili şekilde derdini anlatmayı başarmıştır. Bu tavır aynı zamanda onun bir dizi meselede gösterdiği direncin kırıldığı nokta da olmuştur.

31 Ekim tarihinde G-20 zirvesinde Biden ile Erdoğan arasında 20 dakika planlanan görüşme 1 saat 10 dakika olarak gerçekleşmiştir. Tayyip Erdoğan'ın görüşme sonrası yaptığı basın açıklamasının içeriğinde, cümlelerindeki "özeninde" her açıdan görüşmeden memnun olduğu anlaşılmaktadır. ABD başkanının belirle-

diği "S-400, Doğu Akdeniz, Suriye, Libya", büyükelçiler krizine neden olan "güçlü demokratik kurumlar ve insan haklarına saygı"yı anımsatma ve "Türkiye'nin bir NATO müttefiki olarak önemini teyit etme" gündemleriyle görüşme gerçekleşmiştir. F-35 programından çıkarılmanın kesinleştirildiği "acaba F-16'lar alabilir miyiz" noktasına gelmiş bir Tayyip Erdoğan gündemi de toplantıda yer edinmiştir! ABD emperyalizmine ve NATO'ya göbekten bağımlı olan Türk hâkim sınıflarının son gelişmeler ve oluşan tabloda bu bağımlılıkları bir kez daha güçlü ve net şekilde teyit edilmiştir. Ancak yaşanan gelişmeler AKP-MHP faşist bloğunun ve Tayyip Erdoğan'ın emperyalist tekeller ve onların temsilcileri nezdinde ciddi bir itibar kaybettiği, bunun Türk hâkim sınıflarının klikleri arasındaki güç dengelerinde karşılığının kaçınılmaz olarak ortaya çıkacağını göstermektedir. Bir eğilim şeklinde örülen sürecin devam ettiği görülmektedir.

FAŞİST KLİKLER ARASI MÜCADELE, TEZKERE İLE CHP'NİN GÜÇ DENEMESİ!

Bu güç değişimini engellemek için

Tayyip Erdoğan tüm kozları, olanakları ve politik argümanları hayata geçirmektedir. Bir yandan emperyalistlere hala güçlü işlevi olacağını anımsatma mücadelesi yürütürken içerde ise rakip klikleri "sopayla" tehdit etmekten ve baskı altına almaya çalışmaktan geri durmamaktadır. Tayyip Erdoğan, Büyükelçiler krizindeki şovenist rüzgârı arkasına alarak 27 Ekim'de TBMM grup toplantısında Kemal Kılıçdaroğlu'nun Ankara Çubuk'ta linç görüntülerini "millet size ders verir" retoriğiyle gündeme yeniden getirdi. Bu mücadelenin ne kadar sertleştiğinin, keskinleştiğinin ve hangi düzeye geldiğinin göstergesi niteliğindedir.

26 Ekim'de Irak ve Suriye tezkeresine

tezkereye aldığı tavırla artık bir "eşiğin" aşıldığı, güç ilişkilerinde yeni bir eşiğe gelindiği mesajını vermektedir. Ancak bunu yaparken kendi ittifakının diğer üyesi İYİP ile danışıklı bir şekilde hareket etmeyi ihmal etmemektedir. Klikler arası mücadelede durmaksızın yeni hamlelerin yapıldığı, mücadelenin daha fazla kızıştığı, güç dengelerinin değişim arayışının ivme kazanarak devam ettiğini söylemek mümkündür.

İŞÇİ, EMEKÇİLERE VE KÜRT ULUSUNA SALDIRILAR DURMUYOR, DURMAYACAK!

Egemenler arası mücadele, faşist diktatörlüğün işçi-emekçi düşmanı politikalarına, Kürtlere, kadınlara yönelik saldırganlığına, halkın örgütlü güçlerine karşı amansız ve acımasız bir politik saldırganlık içinde olmasına engel olmamaktadır. Ekonomik krizin sonuçları işçi ve emekçilere ağır bir yoksullaşma, yaşamsal ihtiyaçlarını karşılayamamaya götürmektedir. Ücretleri enflasyon karşısında erimekte, sosyal haklar tırpanlanmakta, işsizlik tırmanmakta ve emek pazarında göçmenlerin de kullanılmasıyla yıkıcı ve öldürücü bir durum oluşmaktadır. Özellikle işsizliğe ve örgütsüzlüğün dayatılmasına karşı işçi sınıfının parça parçada olsa hak arayışları anlamlı bir direniş rotasına oturmaktadır. Direniş hattı grev eğilimiyle birleşmekte, sokaklara doğru bir akış hissedilir şekilde güçlenmektedir. Şimdi daha fazla işçi, memur, emekli ve esnafın başta Ankara'da meydanlar olmak üzere, sokaklara çıkarak sesini duyurması gerektiği, mücadele edilmeden hak verilmeyeceğinin anımsatılmaya başladığı görülmektedir. Mücadele hattı, örgütlenme eğilimi, isyan ve karşı durma bilinci gün be gün mayalanmaktadır. Faşizmin polis, yargı ve siyasi araçlarıyla oluşturduğu baskı ve sindirmeye karşı direncin daha fazla güçlenmesi söz konusudur. Böylesi süreçler yani her yönüyle çelişkilerin keskinleştiği koşullar, tüm değişim isteğini olanı kabul etmeme eğilimi besler, mücadele ve örgütlenme arayışını cesaretlendirir. Komünistlerin görevi ise bu arayışı ve eğilimi daha güçlü bir devrim bilinci ile donatmak, seferber etmek olmalıdır. Siyasi iktidar bilinci, onun yolu olan Halk Savaşını ve bu devrimci mücadelenin beslendiği kanalın halkın mücadelesi olduğunu kavrayarak, bunlar arasındaki sıkı ilişki ve mücadeleye önderlik etme sorumluluğunu üstlenerek şekil almak yaşamsal düzeyde ihtiyaç olan devrimci sorumluluktur.

Bakırköy Belediyesi İşçileri "Sıfır Zam"

Dayatmasına Karşı Direniyor

Bakırköy Belediyesi işçileri, Bakırköy Belediyesi'nin "sıfır zam" teklifini kabul etmeyerek greve çıktı. 36 senedir Bakırköy Belediyesi'nde yetkili olan Belediye İş Sendikası 2 Nolu Şube üyesi olan işçiler 25 Ekim'de başlattıkları grev ile belediye önünde taleplerini dile getiriyor. Belediye işçilerinin grevinin coşkusu günden güne artarken dayanışma ziyaretleri de gerçekleştiriliyor. Belediye işçileri toplu sözleşme ve grev sürecini gazetemize aktardı.

Sercan Mersin: Bugün Bakırköy Belediyesi işçilerinin grevinin 5. günü. 25 Ekim'de greve çıktık. Bakırköy Belediyesi'nde greve çıkma nedenimiz, belediyenin "sıfır zam" dayatması oldu. Bakırköy Belediyesi'nde iki yılda bir düzenli olarak yaptığımız toplu sözleşme süreci, Genel-İş Sendikası'nın üyesi olmadığı halde yetki tespitimize itirazı ile biraz uzamış oldu. 1 Mart'ta başlaması gereken müzakere süreci 13 ay sonra 27 Nisan 2021 tarihinde başladı. Sözleşmenin yasal süreci içerisindeki 60 günlük müzakere sürecini idari maddelerimizin %90'ı üzerinde anlaştık. Ancak ücret maddelerimizde Genel-İş Sendikası'nın itirazı nedeniyle

yaşanan gecikmeden ortaya çıkan farkları işveren ödemek istemediğini söyledi. Ortada 18 aylık bir fark var. Bu farkın toplu ödenmesinin bütçeyi çok zorlayacağını, bunun için sıfır zam önerdiğini, bunun ardından ileriki dönem ücretleri için pazarlık yapılabileceğini söyledi. Bizim sendika olarak kabul edebileceğimiz bir şey değil bu. Toplu sözleşmenin gecikmesinde de bizim bir dahilimiz yok. Bir başka sendikanın buradaki iki sendika fikri dayatmasından kaynaklanan bir süreçti. Ancak geldiğimiz noktada Bakırköy Belediyesi'nde gerçeklik şu ki 2019 yılı Mart ayında aldığımız son zamdan bu yana aynı ücretle çalışıyoruz. Bakırköy Belediyesi işçilerinin

sendikalar dışındaki tartışması şu: Bakırköy'de işçiler artık bu ücretlerle geçinemiyoruz.

Ülkede pandemiyle beraber ekonomik kriz derinleşti. Hepimizin takip ettiği gibi ev kiralardan tutun temel gıda maddelerine, giyime, barınma ücretlerine kadar bütün kalemlerde %100'e yakın bir artış var. Biz ise 2019 Mart ayında aldığımız zamları geçinmeye çalışıyoruz. Bakırköy Belediyesi'nde medyaya yansdığı gibi

Yine sözleşmenin 2. yılı olan 2021 yılında %15 oranında bir zam istiyoruz. Biz isteklerimizin makul olduğunu düşünüyoruz. Ancak sıfır zam dayatması bizim için grevi kaçınılmaz hale getirmiştir. Bugün Bakırköy Belediyesi'nde üretimden gücümüzü kullanarak grevimizi gerçekleştiriyoruz. Bugün grevimizin 5. Günü, halaylarımız hiç durmuyor, dayanışma grevi besliyor.

Buradan sizin aracılığınızla Türkiye'deki tüm emek dostlarını, sendi-

la gönderdiğimizizi biz biliyoruz. Bu soğukta, bu pandemide biz de evde olmak isterdik. Ama geleceğimiz için buradayız. Belediye başkanı bize insanca yaşamı reva görmüyor.

Ercan Gürünlü: Bakırköy Belediye işçisiyim. Bir başka sendikanın itirazı nedeniyle toplu sözleşme sürecimiz uzadı. Belediye geriye dönük, 18 aylık zam hakkımızı vermiyor. Geriye dönük haklarımızın gasp edileceği bir teklifi kabul etmedik. Bu teklifi kabul

etseydik sadece Bakırköy işçilerine değil Türkiye işçi sınıfına bir model oluşturacağını, bütün patronların bunu örnek alacağını, toplu sözleşmeyi uzatarak geriye dönük hakların gasp edileceği ortada. Bu nedenle grevdeyiz, haklarımızı gasp ettirmeyeceğiz.

Aslıhan Acar: 21 yıldır Bakırköy Belediyesi'nde çalışıyorum, işçi kadrosundayım. İşçilik hayatımda ikinci grevim.

Belediye başkanı bize sıfır zam öneriyor. Türkiye şartlarında her gün elektriğe, doğalgaza zam gelirken belediye başkanının sıfır zam teklifini kabul etmedik. Bu yüz-

den greve çıktık. Sıfır zamlarla geçinmek mümkün değil. Bugün en düşük kira iki bin liradan aşağı değil. Elektriğe 6 ayda 6 kez zam geldi. Yazın ortasında "gaz bulduk" diyenler zam üstüne zam koydu. Bu şartlar altında geçinemeyeceğimizi belediye başkanı da biliyor. Ama hepsi sistemin ürünü, hangi parti olursa olsun hepsi aynı yere hizmet ediyor o yüzden bize sıfır zammı reva görüyor. Çünkü kendi ceplerini dolduracak, işçiye gelince para vermeyecek, yok öyle bir dünya.

Bir slogan vardı, "dünya yerinden oynar işçiler birlik olsa." Bugün ülkeyi yaratan işçiler sokağa çıksa sesini çıkarsa, ne fabrikatörler olur ne holdingler olur ne de patronlar olur.

işçiler 20 bin TL civarında maaşlar almıyorlar. Bugün toplu sözleşme kapsamında 358 arkadaşımız var. Bu arkadaşlarımızın bir kısmı tiyatro işçileri. Şu an tiyatrodaki çalışan bizlerin ortalama maaşı 4000-4500 civarında. Kadrolu diye tabir edilen işçiler de 6 bin civarında ücret alıyorlar. Yine kamuoyunun yakından takip ettiği gibi bugün yoksulluk sınırı 10 bin lirayı geçmiş durumda. Tabii ki 10 bin lira civarında maaşı ülkedeki tüm işçiler hak ediyor. Bugün buradaki grevin amacı "10 bin lira maaş alalım" değil. 2020 yılı, sözleşmenin 1. yılı için ücretlerimize, Bakırköy Belediyesi'nden istediğimiz ücret zammı %13, yani 1 Mart 2020'nin resmi enflasyon oranı.

kaları Bakırköy greviyle dayanışmaya çağırıyoruz.

Adile Soylu: 21 yıldır Bakırköy Belediyesi'nde işçiyim. 3 yıldır zam almıyoruz. Belediye başkanı bize sıfır zam dayatıyor. Bu pahalılıkta, bu yoksulluk döneminde, ekonomi alev alev yandıkça sıfır zammı kabul etmiyoruz. Bunu belediye başkanı da biliyor ama bize bunu dayatıyor. Sonuna kadar grevimizin başındayız. Tek başıma da burada kalsam hakkımı almadan şu kapının önünden kalkmayacağım. Bize yoksulluğu layık görüyorlar, eklemek olmuş iki buçuk lira, tencerenin nasıl kaynadığını onlar bilmiyor ben biliyorum. Çocuklarımızı nasıl oku-

EMPERYALİZM; YOKSULLUK, SAVAŞ VE SÖMÜRÜ DEMEKTİR!

Kapitalizmin yapısal olarak bağrında taşıdığı ekonomik "kriz" yaratma, krizin faturasını yoksul halklara ödetme refleksi özellikle Covid-19'la birlikte dünya genelinde derinleşerek devam ediyor. Kapitalist-emperyalist sistemin genel hatlarıyla arz-talep dengesizliği olarak yansıyan, kredibilite bağlanmış ancak geri dönüş sorunu yaşayan güncel kriz durumu, petrol, enerji yolları ve fiyatlardaki emperyalist rekabetle derinleşerek daha ciddi bir tabloyu ortaya çıkarıyor. AB-ABD-Rusya ve Çin'in birbirleriyle dalaşları ve diğer ülkelere etkileri şimdilik bir yana, pandemi sürecinde sosyal anlamda kesenin ağzını işçi ve emekçiler için açan bu ülkelerin, pandemi sürecinin hafifletilmesiyle birlikte eski sıkı mali politikalarına yeniden geçeceklerini, dünyadaki enflasyon oranlarının ve enerji fiyatlarının kaygı verici olduğundan hareketle bu ülkelerde önümüzdeki sürecin işçi ve emekçiler için çok çetin geçeceğini şimdiden söylemek abartı olmayacaktır. Emperyalistler arası dalaşın günümüzde bazı pozisyon değişiklikleri getirdiğini, bu yeni pozisyonların bile tüm dünyada ekonomik, siyasal ve askeri etkilerini her gün izliyoruz.

Kapitalizmin kaleleri olarak bilinen ülkelerde dahi kendini gizleyemeyen ekonomik buhranın haliyle bizim gibi göbekten emperyalizme bağımlı yarı sömürge ülkelerdeki yansıması daha

acımasız olmakta, hatta AKP iktidarı gibi halkı sömürmede, katletmede sınır tanımayan bir iktidar bu acımasızlığı derinleştirmektedir. Emperyalizme bağımlı yapısından kaynaklı zaten yapısal bir kriz sarmalının içinde debelenen ülke ekonomisi kırılğan bir yapıya sahipken, özellikle 2018 sonrası dövizin ve enflasyonun önlenemez yükselişinin halkın yaşamına yansımaları her gün hızla artmaktadır. Pandemi sürecini de kendi lehine çevirmek isteyen AKP iktidarı konu sermaye, sermayenin rahat dolaşımı ve kamu kaynaklarının bir avuç tefeci-tüccara peşkeş çekilmesi olunca muslukları sonuna kadar açmakta, söz konusu demokrasi ve ücretlerin iyileştirmesi olduğunda ise direk so-payı göstermekten geri durmuyor.

Sermayeye ülkenin tüm yer altı ve yer üstü kaynaklarını peşkeş çekmekte bir beis görmeyen, halihazırda hala derelerimizi, dağlarımızı ve ormanlarımızı hunharca satan AKP iktidarı, mali politikalarda halkı tarımsal üretimden koparıırken birçok alanda dışa bağımlılığı arttırdı. Emperyalizme sınırsız peşkeş sağlayacak yasaları çıkartan AKP iktidarı TL'yi dolar karşısında değer kaybeden ilk 3 ülke arasına sokmayı başarmıştır. Başlı başına bir dev olan Honda'nın bile fabrikayı kapatıp gittiği ülkeye yabancı sermayeyi çekmek için faizi indirmeleri de arttırmaları da beyhude kalmakta. Ülkenin tüm kaynaklarını, işçi ve emek-

çilerin alın terlerini, eşit ve adil paylaşmaktan ziyade ya yandaş şirketleri batmasını diye şirketlere ya da uluslararası tefecilerden aldığı borçların faizini ödemeye çalışmaktadır. Dışa bağımlı olan bir ülkenin ekonomik politikasından tutarlılık beklemek ne kadar saçma ise, göstergelerle önümüzdeki süreçte "her şeyin güzel olacağını söyleyip" sandığı işaret edenlere güvenmenin de saçma olduğunu görmek gerekiyor.

Tutarsız mali politikalarla TL'ye olan güvenin bitmesi, global çapta değerinin düşmesi ve doların artmasıyla birlikte enerji başta olmak üzere gıda, giyim ve barınma kalemlerindeki fihiş zamlar halkın yaşam standartlarını düşürerek yoksulluk halkasını genişleterek derinleştirerek sürdürmektedir. Öyle ki enflasyon TÜİK'in açıklamasına göre yüzde 19,58, ENAGrup'un raporuna göre ise yüzde 44.70 olarak gösteriliyor. Milli gelirden ücretlilerin aldığı artış her yıl düşerken 2021 yılının ilk 6 ayında 4 puanlık artış önümüzdeki kış sürecinin yoksul halk kitlelerine "kara kışı" yaşatmak isteyenlerin finanse ettikleri beşli çetenin tüm vergi borçları silindi. Geçiş, yolcu ve hasta garantili her havaalanı, hastane ve köprü-yol projesinde beşli çete kesenin ağzı sonuna kadar açılmakta. Açık ki halkın çektiği yoksulluk ne AKP'nin ne de devletin umurundadır. Şehir hastanelerine ödenen kiralarda 59 tane

donanımlı hastane açılabilir. Gelir adaletsizliğindeki bu derin uçurum ve halkın yoksulluk eşliğinin yükselmesi, üretim ve istihdamın düşmesi, her gün katlanarak artan zamlar ve tüm bunlara rağmen ücretlerin enflasyona göre aşırı düşük tutulması, ücretlilerin kredi ve kredi kartlarıyla bankalara aşırı borçlanmaları, işçi ve emekçinin yaşamını adeta karabasına çevirmekte, yarını nasıl getireceğine dair kaygıları her gün artmaktadır.

Ne okuyan ne de çalışanların oranı artarken dünyada en vasıfsız ve işsiz genç nüfusun ülkelerdeki dağılımında ilk sıralara hızla tırmanmaktadır.

Emperyalist ağa babalarına tam biat etmesine karşı kredisi bitmiş manevralar ve tüm sahalardan yavaş yavaş oyun dışına itilmesi ile başlayan kriz süreçleri AKP iktidarını zorlamaktadır. Tüm bu krizleri ve halkın tepkisini yönlendirme-yönetme bábında yeniden ortaya attığı "Suriye ve Libya savaş tezkeresi"nin geçmişte olduğu gibi gerçek yoksulluğu, adaletsizliği, zulmü ve gündemi örtmekte pek başarılı olduğu söylenemez. Çünkü hiçbir gündem halkın günlük yaşamında çektiği yaşam ve gelecek kaygısının yakıcılığı kadar gerçek değil. Seçim sürecine girdikleri belli olan burjuva siyasi partiler yeni süreci örgütlerken dahi işçi-emekçi adına dişe değer bir vaatte bulunmaktan özenle kaçınıyorlar. Onlar da biliyorlar ki ülkenin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal durum kısa zamanda düzelmeyecektir. Geçmiş sürecin tüm sıkıntısını da yine yoksul Türkiye halkına ödetmekten geri durmayacaklardır. Bu karabasan günler seçim sandıklarıyla süreci yumuşatarak sürdürülebilir. AKP iktidar olduğu yıllarda daha açık göstermiştir ki emperyalizm ile bağımlılık ilişkileri (hem ekonomik hem siyasi hem askeri) ülkenin ekonomisi düzelmeyecek ve bir avuç komprador kapitalist ve tefeci toprak ağasının yoksul halk üzerindeki kan emiciliği dinmeyecektir. Yaşanan yoksulluğun ve krizlerin asıl nedeni emperyalizm ve onların yerli uşaklarının bağımlılığıdır. Emperyalizm ve onun yerli uşaklarını alaşağı edecek yegâne iktidar Demokratik Halk İktidarıdır. Onun yolu ise kitleleri öfkelerine neden olan şartlarda örgütlemekte yatmaktadır.

Egger Dekor'da grev kararı asıldı

HABER MERKEZİ- Gebze Plastikçiler OSB'de kurulu bulunan ve eski adıyla Roma Plastik olarak da bilinen Egger Dekor fabrikasında grev kararı asıldı. Fabrika önünde konuşan Lastik-İş Genel Başkan Yardımcısı Ziya Ünal, "Egger Dekor işçileri, sendikamız Lastik-İş örgütlülüğü altında tek yürek ve tek yumruk halinde patronun beklentilerini boşa çıkaracaktır" dedi.

Fabrika önünde grev kararı asıldığı sırada gerçekleştirilen açıklamaya Lastik-İş Gebze Şube yöneticileri ve işyeri temsilcilerinin yanı sıra Birleşik Metal-İş Gebze 2 Nolu Şube, Eğitim-İş ve Öz Gıda İş sendikalarının temsilcileri de destek verdi.

"İŞVERENİN BEKLENTİSİ BOŞA ÇIKACAK"

Burada konuşan Lastik-İş Genel Başkan Yardımcısı Ziya Ünal, "Tam 6,5 yıl sonra haklılığımız anlaşıldı" dedi. 2015 yılının Ocak ayında tespit yazısının olumlu geldiğini söyleyen Ünal, "İşveren bu yazıya itiraz etti. Yine işveren 26 Temmuz 2021 tarihinde

sendikamız tarafından yapılan, daha sonra arabulucu tarafından tekrarlanan hiçbir görüşme çağrısına olumlu yanıt vermedi" bilgilerini paylaştı.

Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerine katılmayan Egger Dekor patronunun işçilere ve taleplerine saygı duymadığını ifade eden Ünal, "Egger Dekor işvereni boş vaatler, baskılar, yasa dışı davranışlar ve işten çıkarmalar yoluyla sonuca ulaşacağını sanıyor. Oylama yolu ile zaman kazanarak ve sendikal hakları kullandırmayarak işçileri yıldırabileceğini düşünüyor. Egger işçileri sendikamız Lastik-İş örgütlülüğü altında tek bir yürek ve tek bir yumruk halinde işverenin beklentilerini boşa çıkaracaktır" diye konuştu.

Sendikaya üye olmayan işçilere de seslenen Ünal, "Gerekli çoğunluğu sağlamış olmamıza rağmen bugüne kadar üye olmamış işçi kardeşlerimizi de sendikamıza üye olmaya davet ediyoruz" dedi.

CHP'li Hopa Belediyesi'nde işçiler iş bıraktı

HABER MERKEZİ- Artvin'in CHP'li Hopa ilçe belediyesinde çalışan Belediye İş Sendikası üyesi işçi Kamil Büyüçün, hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkarılması belediye çalışanlarının tepkisine neden oldu. Hopa Belediyesi çalışanları Büyüçün'ün işten atılmasını önceki gün iş bırakarak protesto etti.

İş bırakma eylemi ve Kamil Büyüçün'ün gerekçesiz işten çıkartılmasıyla ilgili düzenlenen eylemde konuşan Belediye İş Sendikası Rize Bölge Başkanı Yaşar Kaspar, işten çıkartma gerek-

çesiyle ilgili belediyenin hiçbir gerekçe sunmadığını, sorgusuz sualsiz işçi arkadaşlarının işten atıldığını belirterek, bunun adının emek düşmanlığı olduğunu söyledi.

Hopa Belediye Başkanı Taner Ekmekçi'nin yaptıklarının yanında kalmayacağını hesabının sorulacağını dile getiren Yaşar Kaspar "İşçileri

işten atan mobbing uygulayan bir belediye başkanı olarak Hopa Belediyesi tarihine geçtiniz, sizi tebrik ediyor ve alkışlıyoruz sizi bu büyük başarınızdan dolayı." dedi.

Malatya Tüm Üretici Köylü Sendikası: "Tarım Bakanı aklımızla alay ediyor"

HABER MERKEZİ- Tüm Üretici Köylü Sendikası Malatya Şube Başkanı Ali Gürel üreticilerin yaşadığı sorunlara dikkat çekmek için yaptığı açıklamada, "Üretici köylüler, çiftçiler perişan halde. Tarım girdileri yüksek olduğu için çiftçiler artık üretemez durumdadır. Başta mazot, gübre, hayvan yemi, tohum ve tarımsal ilaçlara yapılan son zamlarla birlikte tarım ve hayvancılık yapamaz duruma geldik." dedi.

Son günlerde benzine ve tarımsal alandaki girdi maliyetlerine yapılan zamlara üretici köylülerden tepki geldi. Tüm Üretici Köylü Sendikası Malatya Şube Başkanı Ali Gürel üreticilerin yaşadığı sorunlara dikkat çekmek için basın açıklaması yaptı.

"TARIM BAKANI AKLIMIZLA ALAY EDİYOR"

Gürel, tarımsal faaliyetlerin yapılamaz durumda olduğuna işaret ederek şunları dile getirdi:

"Ziraat Bankası ve tarım kredi kooperatifinde kullanılan tarımsal kredilerin faiz oranlarının değişken ve yüksek olmasından kaynaklı borçları katlanarak artmıştır. Daha yüksek faiz uygulayan tefeci tüccarlar yüzünden ya üretici köylü elindeki tarlasını ve traktörünü satmış ya da icra yoluyla bu mallara el konulmuştur. Şu anda resmi verilere göre Ziraat Bankası köylülerin elinden aldığı topraklarla adeta toprak ağası banka durumundadır. Bu dışa bağımlı tarımı bitirme politikalarının sonucu olarak, üreticiler tarlasından toprağından kopararak şehirlere yönelmiş ve işsizler ordusuna katılmıştır. Bir Tarım Bakanı düşünün bir gün 'Ülkemiz tarımda bir numara, tarım uçuyor, üretici köylü halinden memnun' diyor, aynı Tarım Bakanı bir sonraki gün 'Ülkenin çiftçisi önünü göremiyor. Ne ekeceğini ne biçeceğini olanın yapamamaktadır' diyor. Sanki bu ülkenin Tarım Bakanı değilmiş gibi sorumluluk kendisinde değilmiş gibi aklımızla alay eden bir Bakan. Bu tarımsal girdilerle tabi ki Türkiye çiftçisi bir diğer yıla umutla bakamaz, umutlu olma şansı yok. Bugün dünyanın en pahalı mazotunu tüketen ülkenin çiftçileri ve üretici köylüleriyiz. Mazotun bir dolara yaklaştığını, her geçen gün zamların yağmur gibi yağdığı, ilaç ve gübre çeşitlerini yüzde yüz elli

arttığı bir durumda nasıl gelecek yılımızı planlayabiliriz sayın bakan. Bu dizginsiz zamlarla, artan girdi fiyatlarıyla bırakın üretip kâr etmeyi, kendi geçimimizi sağlayamaz olduk."

"BIÇAK KEMİĞE DAYANDI"

"Artık bıçak kemiğe dayandı. Et üreticisi, süt üreticisi de bıktı ve üretimden elini çekerek toprağına terk eder oldu" diyen Gürel; "Bu sesi duymalısınız! Bu zamları geri çekmeli, mazotu üretici köylüye makul fiyatta vermelisiniz. Şunu herkes bilmelidir ki tarımı hor gören yarını zor görür! İşte yarının ne olacağını sayın bakan bile görememektedir." şeklinde konuştu.

"DIŞA BAĞIMLI TARIM POLİTİKASINDAN VAZGEÇİLMELİ"

Çıkarılan son tarım yasasında yer alan, "Gayri safi milli hasılanın %1'i eksiksiz olarak tarıma destek olarak verilir" maddeyi hatırlatan Gürel, şu talepleri dile getirdi:

"Buradan bakıldığında yasal olan hakkımızı bile bütçeden keserek devde kulak olacak şekilde verilmiştir. Bu hali ile devlet çiftçiye borçludur! Bu hakkımız verilmelidir! Biz üretici köylü sendikası olarak bu zamların durdurulmasını, mazota gelen zamların geri çekilmesini, üretici köylüye verilen mazotun ucuz verilmesini, Özel Tüketim Vergisi'nin (ÖTV) kaldırılmasını talep ediyoruz! Çünkü biz üretici olarak özel tüketim değil aksine özel üretim yapmaktayız! Tarımsal girdiler ucuzlatılmalı, tümünde KDV ve ÖTV kaldırılmalıdır! Tarımsal destekler günün koşullarına göre artırılmalıdır! Dışa bağımlılıktan vazgeçilmeli, ulusal bir tarım politikası uygulanmalıdır! İthalat yasası değiştirilmeli, stratejik ürünlerin gümrük vergileri yükseltilecek koruma kanunu altına alınmalıdır! Dışa bağımlı tarım politikasından vazgeçilmeli, çiftçinin köylünün bu sefaletine son verilmelidir! Tüm bunların gerçekleşmesi için örgütlü bir mücadeleye ihtiyaç vardır! Hep birlikte ses çıkarılmalı, anayasal haklarımızı aramalı ve mücadele etmeliyiz! Bu sesimizi devlet yetkililerine duyurmalıyız! Duyurmanın tek yolu Tüm Üretici Köylü Sendikası'na sahip çıkmak, orada birleştirmek ve bu sesi güçlendirmektir."

Asker-polis-korucu üçgeninde kadınlar fuhuşa zorlanıyor

HABER MERKEZİ- TC devletinin, Kürt illerinde uzunca bir süredir uyguladığı özel savaş konseptinin nasıl işlediği Hakkari’de bir uzman çavuşun yayınladığı belgelerle ortaya çıktı. Hakkari merkez, Yüksekova, Çukurca ve Uludere ilçelerinde polis, asker ve koruculardan oluşan bir ekip kadınları tehdit ve şantajla seks işçiliğine zorluyor.

Hakkari’de birçok kişiye mesaj göndererek, kadınları fuhuşa zorlayan ekibin başındaki isimlerin bazılarını deşifre etti. Mesajda, “daha çok isim var, herkesi yazmam mümkün değil, belli başlı bazılarını önümdeki listelere bakarak yazacağım” diyerek, listenin daha kabarık olduğunu duyurdu.

Elinde 36 video, yüzlerce kadın ve erkeğin fotoğrafı olduğunu, bunlardan sadece küçük bir kısmını paylaştığını belirten uzman çavuş, “Elimdeki tüm flaş diskleri, resimleri, videoları, fuhuş çetesinin elemanlarının isimlerini, paylaşacağım ki herkes bunları iyice tanısin” ifadelerini kullanıyor.

Başını korucuların çektiği ekibin içinde uzman çavuşlar, polisler ve resmi görevli şahıslar olduğu bilgisini de paylaşan uzman çavuş, 10’u

aşkın merkezde onlarca kişinin ismini ifşa etti. Ormanlı köyünden Mesut Ölmez, Hacı Ölmez, Hakan Ölmez; Çimenli köyünden Fettah Demir; Köprülü köyünden Fevzi Taş’ın da

aralarında bulunduğu korucular ve eşlerinden oluşan 13 kişinin bu ekibin başında olduğunu aktaran uzman çavuş, “Adları sır gibi saklanan büyük abileri de var kayıtlarımızda. Ayrıca bunlara para karşılığında yardım ve yataklık eden alt seviyede her köy ve yerde kişiler de var” diye belirtiyor.

Uzman çavuşun aktardığına göre, “Halet” takma adlı bir korucu eşi bu çete örgütlenmesinin merkezinde bulunuyor. Kadınların içeceklerine bayılıcı veya uyuşturucu hap atarak tecavüz ettikten sonra video ve resimlerini çeken korucu, polis ve askerlerden oluşan çete, bu görüntülerle tehdit ettikleri kadınları seks işçiliğine zorluyor.

TÜM BELGELER JANDARMADA

Tüm belgelerin hem Hakkari merkez hem de Çukurca Jandarma Komutanlığı’nda kayıtlı olduğunu belirten uzman çavuş, “Ben istiyorum ki birileri gidip şikayetçi olsun” derken, kendisi ve 4 uzman çavuş ve bir sivil polisin gizli tanık olarak ifade vereceğini, bütün dokümanları, kayıtları paylaşmaya hazır olduğunu ekliyor.

AYSEL ÖLMEZ ÖLDÜRÜLDÜ

Yamaç köyünde yaşayan R.Ö. Özgür Politika gazetesine konuşarak yaşananları anlattı. Aynı köyde yaşadıkları Aysel Ölmez’in 3-4 ay önce videosunun yayıldığını anlatan R.Ö, “Aysel Ölmez, 50 yaşlarında olan bir kadın. Korucu Fettah Demir ile ilişki yaşadığı bir video nasıl olduysa bir anda herkesin eline geçti. Kadın köyden kaçıp Güney Kürdistan’a geçti. Ancak bir süre sonra orada öldürüldüğüne dair bilgiler gelmeye başladı. Uzman çavuşun attığı söylenen mesajların temeli bu ölüme dayanıyor” dedi.

DEVLET KENDİNİ AKLAMAYA ÇALIŞIYOR

Yaşananları herkesin bildiğini ama konuşmadığını aktaran R.Ö, Aysel Ölmez’in ölümünün devlet çetesinde tedirginlik yarattığını kaydetti, “Hepsi birbirini satmaya başladı. Herkesin bildiği ama kimsenin dillendirmediği şey uzman çavuşun mesajıyla artık konuşulur oldu. Herkes korucuların

fuhuş yaptırdığını, askere, polise kadın pazarladığını biliyordu. Bunu karakol bizzat örgütlüyordu. Bu köylerde karakoldan ve askeriyeden habersiz kuş uçmaz. Bundan da haberleri vardı, çünkü bizzat kendileri yapıyorlardı. Köydeki korucular onlar için çalışıyordu” diye konuştu.

KADINLARIN CAN GÜVENLİĞİ YOK

Aynı köyden bir kadın ise yayılan mesajlarda adı geçen bir kadının intihar ettiğini söyledi, iki kadının ise köyden ayrılmaz zorunda kaldığını kaydetti. “Ama kaçtılar mı, öldürüldüler mi, yoksa devlet mi onları bir yere götürdü bilmiyoruz” dedi. Köyde çok gergin bir ortam olduğunu kadınların can güvenliği olmadığını aktardı.

10 Temmuz günü ANF’de çıkan bir haberle de Yüksekova merkezde bulunan 6 kafede uyuşturucu verilen genç kadınların polislerin tecavüzüne uğradığı bilgisi yer almıştı. ANF’ye konuşan F, kafe sahiplerinin de polisle işbirliği içerisinde olduğunu belirterek, Osmaniyeli bir polisin ‘One Way’ adlı kafede limonatasına ilaç atıldığını ve daha sonra görüntülerini kaydederek kendisini tehdit ettiğini söyledi. “Eğer arkadaşlarımı onlar için örgütlemesem görüntüleri internette dağıtacaklarını söyleyerek beni tehdit ettiler” diye konuştu.

Tarsus’da fuhuş çetesi: 15 yaşındaki çocuk tecavüze uğradı

HABER MERKEZİ- Mersin ve Tarsus Kadın Platformu yaptıkları açıklamada ilçedeki bir çetenin birçok kadını fuhuşa zorladığını belirterek, “Bir çocuk, çalıştığı iş yerinde hap verilerek kaçırılmış, sonra tecavüz edilerek yol kenarına atılmış” dedi.

Mersin Kadın Platformu ve Tarsus Kadın Platformu, Tarsus’ta fuhuşa ve uyuşturucuya sürüklenen kadın ve çocuklara ilişkin açıklama yaptı. Tarsus Yarenlik alanda yapılan açıklamada, “Tecavüze, çocuk istismarına, cinsel şiddete, uyuşturucu çetelerine izin vermeyeceğiz” pankartı ile “Tarsus uyuma çocuklarına sahip çık”, “İşyerlerinde tacize izin vermeyeceğiz” ve “Emeğime bedenime karışmak ne haddine” dövizleri taşındı. “Jin jıyan Azadi”, “Yaşasın kadın dayanışması” ve “Korkmuyoruz susmuyoruz itaat etmiyoruz” sloganlarının atıldığı açık-

lamaya, platform bileşenleri yanı sıra Özgür Kadın Hareketi (Tevgera Jinen Azad-TJA) üyeleri ile Halkların De-

mokratik Partisi (HDP) Mersin Milletvekili Fatma Kurtulan katıldı.

Açıklamada, platform adına konuşan Çiğdem Göksoy, hükümet tarafından tek tarafı olarak fesh edilen İstanbul Sözleşmesi’ne dikkati çekerek, bu durumda her türlü şiddeti meşrulaş-

tıran erk zihniyetinin cesaretlendirdiğine vurgu yaptı.

TECAVÜZ VE UYUŞTURUCU

Tarsus’ta meyve ve sebze paketleme depolarında çalışan kadın ile çocukların uyuşturucu tacirleri ve çeteler tarafından tecavüz edilerek fuhuşa zorlandığının altını çizen Göksoy, “T.’nin uyuşturucu verilerek tehditle para karşılığında cinsel ilişkiye zorlanması kadın kurumuna başvurusu ile ortaya çıktı. Soruşturma hala devam ediyor. Hemen ardından, Tarsus’da tarım sektörünün depolama alanında çalışan 15 yaşında bir çocuk, çalıştığı iş yerinde hap verilerek kaçırılmış, sonra tecavüz edilerek yol kenarına atılmış. Bu ço-

cuğun yaşadıklarının ilk olmadığını biliyoruz ama son olmasını istiyoruz. Daha öncesinde de benzer pek çok durum yaşanmış ancak kadınlar yaşadıklarını dile getirmekte korktuklarını beyan etmişlerdir. Çünkü, uyuşturucu ve tecavüz çetesi çektikleri videolarla tehdit ederek kadınları ve genç erkekleri fuhuşa ve uyuşturucu ticaretine zorlamakta” dedi.

‘HÜKÜMET GÖREVİNİ YAPSIN’

“Tarsus’ta neler oluyor?” diye soran Göksoy, “Güvenli bir ortamda çalışmak her yurttaşın hakkı iken kadınlar ve çocukların iş ortamında yaşadıkları bu durum kabul edilemez. Kadınları ve çocukları hedef alan suç çetesinin durdurulması için adli makamları ve hükümeti görevini yapmaya çağırıyoruz” diye konuştu.

Silivri 5 Nolu'da tutsaklar karton üzerinde uyuyor

HABER MERKEZİ- Silivri Hapishanesi'nde yaşanan ihlalleri ailesine aktaran Halil Ay, 20 tutsağın kirli olan yatak ve battaniyelerin kullanılmayarak karton üzerinde uyduğunu, banyo sırasında sıcak suyun kesildiğini ve yemeklerin soğuk verildiğini belirtti.

Mezopotamya Ajansı'nda yer alan habere göre, Silivri Hapishanesi'nde tutuklu bulunan oğlu Halil Ay ve diğer tutsaklar üzerinde baskıların arttığını anlatan Semra Ay, "3 gündür 20 tutuklu kartonun üzerinde yatırılıyor" dedi. 11 Nisan 2017 tarihinde İstanbul'da gözaltına alınan ve 9 gün gözaltında kaldıktan sonra tutuklanan Halil Ay'ın kaldığı Silivri 5 Nolu Hapishanesi'nde, koğuştaki gardiyanlarca basıldı. Baskında koğuştakilerin değiştiğini ileten Ay, ailesi ile yaptığı telefon görüşmesinde yaşanan ihlalleri anlattı.

Halil Ay'ın annesi Semra Ay, oğlunun maruz kaldığı hak ihlalleri ile cezaevlerinde devam eden baskıları aktardı.

Oğluyla yaptığı görüşmeyi anlatan

anne Ay, tutsakların kötü durumda olduğunu ifade ederek, "20 kişi 3 gündür kartonun üzerinde yatıyoruz.

Bize verdikleri yatak ve battaniye kirli ve kötü koktuğu için kullanamıyoruz. Yıkamamıza da izin vermiyorlar. Banyoya girdiğimizde sıcak suyu kesiyorlar. Soğuk bir yemek getiriyorlar ve o yemeği de tekme vurarak bize atıyorlar' dedi" diye belirtti.

Oğlunun hasta tutuklulara ilaç vermediğini ve revire götürülmediğini anlattığını dile getiren anne Ay, "Oğlum bana sandalye ile koğuştaki kapısına vurulduğunu ve gardiyanların 'bunlar teröristler, bunlar terör yandaşlarıdır' diye hakaret ettiklerini söyledi. Oğlum yaşanan bu hak ihlalleri

dışarıya duyurmamız gerektiğini de belirtti" dedi.

Ay, "Yeni koğuşa götürüldüğünde oğlumun montunu, yanındaki arkadaşının da ayakkabılarını 'yasak' diyerek almamışlar. Başka mont yolladım, onu da almadılar. O yasak, bu yasak. Madem öyle yasak olmayan şeyleri söyleyinler bizde onu alalım" diye belirtti.

NEDEN TÜRKÇE BİLMİYORSUN!

Yalnızca tutuklulara değil ailelere de baskının yapıldığına dikkati çeken Ay, şöyle devam etti: "Görüşlere gittiğimiz zaman bize kötü muamelede bulunuyorlar. Karşılık verdiğimiz zaman da görüşü engelliyorlar. Görüşe gelen bazı anneler Türkçe bilmiyor. Bilmedikleri içinde kötü davranılıyor. Örneğin; Mardinli bir anne gelmişti ve Türkçe bilmiyordu. Gardiyanlar arama için 'Üstünü aç' dediler. Anne Türkçe bilmediğinden dolayı cevap

veremedi, biz Kürtçe çevirisini yaptık. Ama gardiyanlar 'siz kendi işinize bakın' diyerek engellemeye çalışıyor. Sonra kadınlara hakaret ettiler. Gardiyanlar, 'niye Türkçe bilmiyorsunuz, madem Türkçeyi bilmiyorlar neden buraya getiriyorlar' diyorlar. Biz çorap veya kıyafet götürdüğümüzde 'Hayır biz kabul etmiyoruz. İçeriden alsınlar' deyip izin vermiyorlar."

Ay, sözlerini şöyle tamamladı: "Tek suçum Kürt olmamız. Nereye gitsek 'terör, terör annesi' deniliyor. Bir ara görüşe gittiğimiz zaman oğlumla beni görüştürmediler. 2 saat bekledim. En sonunda, 'Oğlum nerede? Niye getirmiyorsunuz' dedim, beni cezaevi müdürünün yanına götürdüler. Müdür bana, 'Senin oğlun terörist sen de teröristsin' dedi. Ben de 'Ben madem teröristim, sen de devletin adamısın kalk o zaman senin karşında bir terörist var kalk görevini yap' dedim. Daha sonra beni dışarıya attılar. Bu kadar hakareti, baskıyı Kürdüz diye yapıyorlar. Bütün annelere ve babalara sesleniyorum; çıkın kendi çocuklarınızın hakkını savunun. Tüm aileleri cezaevine ses olmaya, tutukluların sesleri olmaya çağırıyorum."

Bomba ve mühimmat üretecek şirkete milyonlarca liralık destek içeren Cumhurbaşkanı Kararı yayımlandı

HABER MERKEZİ- Devlet bütçesinin önemli bir ağırlığı savaş politikalarına giderken AKP iktidarı savaş sanayine yeni bir destek açıkladı. AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan imzasıyla yayımlanan Cumhurbaşkanı Kararıyla, Ankara, Bolu ve Kırıkkale illerinde yapılacak olan bomba, bomba gövdesi ve havan mühimmat üretim tesislerine milyonlarca liralık devlet desteği verilmesi kararlaştırıldı. Karar Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girdi.

Kararın amacı, "Assan Group Makine Savunma Sanayi Anonim Şirketi tarafından Ankara, Bolu ve Kırıkkale illerinde yapılacak olan bomba, bomba gövdesi ve havan mühimmat' üretim tesisi yatırımının" proje bazında desteklenmesi olarak açıklandı.

VERGİ MUAFİYETİ, VERGİ İNDİRİMİ, PERSONEL DESTEĞİ, FAİZ DESTEĞİ...

Proje kapsamında şirkete pek çok kalemde destek verilecek. Yüzde yüzlük

vergi indirimi, yer tahsisi, milyonlarca liralık nitelikli personel desteği verilecek desteklerden sadece birkaçı. Bomba ve mühimmat üretecek şirkete verilecek destekler şöyle sıralandı:

Gümrük vergisi muafiyeti, KDV istisnası, KDV iadesi, Vergi indirimi (vergi indirim oranı: %100, yatırıma katkı oranı %80, yatırım katkı tutarının yatırım döneminde kullanılabilir oranı %100), Sigorta primi işveren hissesi desteği (azami tutar sınırı olmaksızın 10 yıl), Gelir vergisi stopajı desteği (10 yıl), Nitelikli personel desteği (azami 40.000.000 TL)

Faiz ve/veya icar payı desteği (80.000.000 TL'yi aşmamak üzere kredi kullanım tarihinden itibaren azami 10 yıl)

Yatırım yeri tahsisi (Ankara, Bolu ve Kırıkkale illerinde)

Kararın Resmi Gazetede yayımlanmasıyla yürürlüğe girdiği belirtildi ve hükümlerini Sanayi ve Teknoloji Bakanının yürüreceği ifade edildi.

Grev filminin galası yapıldı: "Bu film direnişten doğuyor"

HABER MERKEZİ- Belgeselci, yazar Metin Yeğin'in yönetmenliğini yaptığı Grev filminin galası İstanbul'da bulunan Beykoz Kundura Fabrikası'nda yapıldı. Çekimleri Türkiye ile İspanya'da tamamlanan Grev isimli film, 1910 yılında Osmanlı'da, Bursa'da ipek işçiliği yapan kadın işçilerin kötü çalışma koşullarına karşı birlikte gösterdikleri gerçek bir direnişin, bütün dünya ile iç içe geçen kurmaca öyküsü.

Kokteyl ile başlayan gala gecesine çok sayıda sinemasever, yönetmen, oyuncu, yazar ve gazeteci

katıldı. Film gösterimden sonra kısa açıklamalarda bulunan yönetmen ve oyuncular, "Bu film direnişten doğuyor" dedi.

GREV, BAŞKA BİR DÜNYANIN FİLMİ

Yönetmen Metin Yeğin de yaptığı kısa açıklamada filmin dayanışmadan, ve sistemin inşa ettiği şeylere karşı direnişten doğduğunu söyleyerek "Grevin unutulduğu bir yerde biz başka türlü bir filmin, başka bir dünyanın ve bu alçak her şeyi yok eden sistemi yıkabileceğimiz başka bir dünyanın filmi yaptık" dedi.

Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi'nden 2 aylık eylem planı

İSTANBUL – Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi, hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine dikkat çekmek için 2 aylık eylem planı hazırladı.

Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi, hapishanelerdeki hak ihlallerine karşı başlatacakları 2 aylık eylem planını İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesinde gerçekleştirdikleri açıklama ile duyurdu. Açıklamaya, Hakların Demokratik Partisi (HDP) Milletvekili Musa Piroğlu da katıldı. Açıklamanın yapıldığı salona, "İnfaz yakmalara son! Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!" yazılı pankart asıldı.

'TUTSAKLAR SERBEST BIRAKILMALI'

Açıklamada konuşan HDP İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu, hapishanelerde keyfi uygulamaların yaşandığına dikkati çekerek, "Hasta tutsaklara kelepçe takılarak iradeleri kırılmaya çalışılıyor. Hapishanelerde tutsaklara dönük ciddi hak ihlalleri yaşanıyor. Bu durum dışarıda, kamuoyunda yeterince gündem olmuyor. Hapishanelerde yapılan uygulamalar dışarıda yapılacak uygulamaların işa-

retidir. Hapishane sorunları, emek ve barışın sorunudur. İktidar bu uygulamalarla gözdağı vermektedir. İktidarın bu baskı politikasına karşı baş kaldırmaya çalışıyoruz. Tutsakların sesi bizim sesimizdir. Tüm hasta ve siyasi tutsaklar derhal serbest bırakılmalıdır" diye konuştu.

TECRİT DERİNLEŞTİ

İnisyatif adına açıklamayı okuyan Erta Çıta ise 2 yıl geçmesine rağmen hala pandemi bahanesiyle tutsakların dışarıyla olan her tür iletişimin kesilmeye devam ettiğini belirtti. Tutukluların üzerindeki tecridin hiç olmadığı kadar derinleştirildiğini kaydeden Çıta, bunun bir başka be-

lirtisinin de "iyi hal" uygulaması olduğunu aktardı. Cezaevlerinin, özellikle siyasi tutukluların, "iyi halli" olmadığı gerekçesiyle infazlarını yaktığını belirten Çıta, "Gözlem kurulları aracılığıyla tutsaklara 'pişmanlık' dayatıldı. 2021 yılı başında yürürlüğe giren yasayla hapishanelerde oluşturulan kurullar, politik tutsakların infazlarını yakmak için bahaneler üretiyor. Halay çekmek, türkü söylemek sebebiyle açılan disiplin soruşturmaları, tutsak edilmeden önce yapılan sosyal medya paylaşımları dahi infaz yakma gerekçesi olarak kullanılabilir. Hapishanelerde her türlü baskı, tecrit, işkence ve kötü muamele uygulamalarını artıran devlet, infaz yakma politikası ile açık ki içeri girenin dışarı çıkamadığı, hukukun hiçbir biçimde işlemediği bir düzeni hâkim kılmaya çalışıyor" ifadelerini kullandı.

'103 TUTUKLU YAŞAMINI YİTİRDİ'

Hapishanedeki siyasi tutukluların canlarının tehlikede olduğunun altını çizen Çıta, son 6 yılda "veda hakkı" bile tanınmayan en az 103 tutuklunun hapishanede yaşamını yitirdiğini paylaştı.

ZİYARETLER VE AÇIKLAMALAR

Tutuklu yakınları ve aileleri olarak başta infaz yakmalara ve hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek için başlatacakları sürece herkesin destek olmasını isteyen Çıta, inisiyatif olarak 19 Aralık tarihine kadar sürececek bir eylem planını hayata geçireceklerini belirtti. Çıta, iki ayda, sivil toplum örgütleri ve infazı yakılan tutukluların aileleri başta olmak üzere çeşitli ziyaretler gerçekleştireceklerini söyledi. Tecrit, hak ihlalleri gibi konularda gerçekleştirilecek basın açıklamaları yapılacağını belirten Çıta, "Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi olarak 19 Aralık'a kadar her an ve alanda 'infaz yakmalara son', 'Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!' diyeceğimizi buradan deklere ediyoruz" şeklinde konuştu.

TDİ, tutsak aileleriyle kahvaltıda buluştu

İSTANBUL- Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi tutsak aileleriyle Kadıköy'de kahvaltı gerçekleştirdi.

Geçtiğimiz günlerde de "İnfaz Yakmalara Son! Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın!" şiarıyla 2 aylık bir kampanya çalışması başlattığını deklare eden TDİ, tutsak aileleriyle kahvaltıda buluştu. Birçok hapishaneden tutsak yakınlarının katıldığı etkinlikte TDİ'nin gerçekleştireceği çalışmalar hakkında bilgilendirme yapıldı.

hapishaneler yaparak, savaşa bütçe ayırarak, tezkereler geçirerek yeni saldırılara hazırlanıyor. Bizden aldığı vergilerle bizlere saldırıyor. Bu saldırı dalgasından hapishanelerde payına düşeni alıyor." ifadelerini kullanarak hapishanelerde yaşanan hak gasplarına değindi.

Kahvaltının ardından tutsak yakınları hapishanelerde yaşanan sorunlara dair aktarımlarda bulundu ve çözüm önerilerine dair tartışmalar yürütüldü. Oldukça verimli geçen kahvaltı, TDİ'nin kasım ayı içerisinde yapacağı eylemlere çağrı yapılarak sonlandırıldı.

ilk olarak konuşan TDİ dönem sözcüsü, "Ekonomik krizle birlikte derinleşen krizlerin faturasını devlet emekçilere kesmek istiyor. Yeni yeni

İnfaz Hakimliği tecavüzü tutanağa geçirmede

HABER MERKEZİ- Kandıra Hapishanesi'nde tecavüze uğrayan ve işkence gören Garibe Gezer, İnfaz Hakimliği'nin yaşadıklarına dair beyanlarını tutanağa geçirmedeğini aktardı.

Kandıra 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi'nde 24 Mayıs tarihinde gardiyanlar tarafından "süngerli oda" diye tabir edilen yerde işkence ve kötü muamele gören, kadın gardiyanlar tarafından tecavüze uğrayan Garibe Gezer'in, 1 Temmuz'da Kocaeli İnfaz Hakimliği'ne verdiği ifadelerin tamamının tutanağa geçirilmediği öğrenildi.

Gezer, Kocaeli İnfaz Hakimliği'ne verdiği ifadenin tamamı tutanağa geçirilmedi. Tutanağa sadece kötü muamele, çıplak bir şekilde yerde sürüklenmesi, bileklerinin bükülmesi, zorla hücreye götürülmesi ve erkek gardiyanlar tarafından cinsel tacize uğraması geçirildi. Gezer'in kadın gardiyanlar tarafından teca-

vüze uğradığı, gördüğü işkence, tecavüz ve kötü muamele nedeniyle yaşamına son verme girişimi, sonrasında kafasında kanama olmasına rağmen doktorların müdahale etmeyerek iki saate yakın bekletilmesi, "süngerli odada" elleri arkadan kelepçeli bir şekilde 4 saat bekletilmesi yönündeki ifadeleri tutanağa eklenmedi.

Gezer, yaşadıklarının ardından Kocaeli İnfaz Hakimliği'ne hakkındaki disiplin cezalarının kaldırılması için başvuru yaparak, aynı zamanda şikayette bulunsa da, başvurusu reddedildi.

Avukat Jiyan Tosun, müvekkilinin yaşadıklarını Kandıra Savcılığı ve İnfaz Hakimliği'ne anlattığını ancak buna rağmen hiçbir işlem yapılmadığını söylediğini aktardı.

Gezer'in son durumuna ilişkin bilgi veren Tosun, Gezer'in hala tek kişilik hücrede tutulduğunu kaydetti.

Sarsıcı Enerji Krizi ve Kapitalizmin Güldürmeyen Yüzü

Uzun bir zamandır küresel iklim krizine karşı önlemler aldıklarını, yeşil ve alternatif enerjilere yöneldiklerini iddia eden kapitalistlerin, açığa çıkan bu krizle aslında ne kadar sahtekâr davrandıklarını bir kez daha bizlere gösterdi. Doğalgaz ve kömür birlikte, AB'nin toplam üretiminin yüzde 35'inden fazlasını sağlıyor. Fosil yakıtlar İsveç, Fransa ve Lüksemburg'da marjinal bir paya sahip; ancak Hollanda, Polonya, Malta ve Kıbrıs'ta toplam üretimin yüzde 60'ından fazlasını oluşturuyor. Alternatif enerji kaynaklarını aktifleştirmek, bunlara yönelmek yerine, bu krizle birlikte yeniden nükleer enerji santralleri vb. şeyler tartışılmaya başlandı.

Emperyalist sistem son birkaç aydır doğalgaz, petrol, elektrik vb. gibi temel enerji kaynaklarındaki astronomik ve hızlı fiyat artışları nedeniyle yeni bir tartışmanın içine girmiş durumda. Bu enerji krizinin etkilediği ana unsurların başında petrol ve kömür gibi enerji kaynaklarında dışa bağımlı olan Avrupalı emperyalist devletler gelmektedir.

Güçlü, krizlerden çok fazla etkilenmeyen, "örnek" gösterilen Avrupalı emperyalistlerin ekonomik durumları, bu son krizle, zamlarla, yükselen enflasyonla ciddi anlamda prestij kaybetmiş ve bununla birlikte, özellikle pandemi sürecinde açığa çıkan ciddi sorun ve sıkıntıların devamı olarak, kapitalist sistemlerin bizzat kendileri tartışılır hale gelmiştir. Dünyanın birçok yerinde, çeşitli çevrelerde yeni arayışlar, alternatifler dillendirilmeye, tartışılmaya başlanmıştır.

Hollanda, İtalya, Fransa, İngiltere başta olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde son bir yıl içinde elektrik, petrol ve doğalgaz fiyatlarına yüzde 450'lere varacak boyutta zam yapılmış durumda. Bu fiyat artışının önümüzdeki ayların kış ve soğuk olması ve enerji tüketiminin artması nedeniyle daha da artacağı söylenmektedir.

Ama daha şimdiden dünyanın birçok yerinde fabrikaların üretime ara verdiği, birçok işletmenin kapandığı, iflas ettiği haberleri gelmektedir. Avrupa'da gübre üreticileri şimdiden arz kesintisine gitti. Bu da önümüzdeki gün veya aylarda gıda fiyatlarının daha da artmasına yol açabilir.

FİYAT ARTIŞLARI NEDEN YAŞANIYOR?

2020 yılında dünyayı etkisi altına alan koronavirüs salgınının dünya ekonomisi üzerinde ciddi etkiler yaratacağını ve bunun sonucunda da aşırı kâra ve üretim anarşisine dayalı kapitalist

sistemlerde ciddi krizlerin yaşanacağı belirtilmişti. Pandemi süresi boyunca üretimin azalması, arz talep arasındaki dengesizliği beraberinde getirmiş, bunun en büyük yansımalarından biri olarak petrol krizi yaşanmıştı. Emperyalist-kapitalist sistemde 9 Mart 2020 tarihinde "Kara Pazartesi" denen sarsıcı kriz yaşandı. Sermaye piyasaları son on yılın en keskin düşüşlerini kaydetti. Petrol fiyatlarındaki ani

artışları karşısında tutunamaması ve kapanmasına neden olacağı için, işsizlik oranı da doğallığında yükselecektir.

Bu krizin nedeni olarak pandeminin etkisinin azalmasından kaynaklı üretimin yeniden canlanmasının kısmi bir etkisi olduğu söylenebilir, ancak bize göre bunun esas nedeni emperyalist-kapitalist sistemin aşırı kâr hırsı nedeniyle aşırı üretimleridir. Pande-

düşüşün ekonomiye olası etkisinin beklenenden daha ağır olabileceği endişesi borsalardaki düşüşü ayrıca tetikledi.

Birçok kesim tarafından yapılan değerlendirmelerde, 2021 yılının ortalarına doğru yeniden birçok işyeri ve fabrikanın açılması nedeniyle, daha fazla enerji tüketildiği ve arzın talebi karşılayamadığı için fiyatların arttığı yönündedir. Yine buna ek olarak, değişen iklim koşulları nedeniyle havanın daha fazla soğuduğu veya ısındığı, bu olumsuz durumlar nedeniyle de gereğinden fazla enerji tüketildiği vb. senaryolarla var olan durum kapitalistler açısından meşrulaştırılmaya, fatura bir şekilde halka kesilmeye çalışılmaktadır. Neticede her halükârda bu fatura dünya halklarına kesilecektir. Aşırı zamlar alım gücünün düşmesi anlamına geleceği gibi, küçük ve orta ölçekli birçok işletmenin fiyat

minin tırmandırdığı finans ve üretim krizinin; bugün üretim maliyetlerinin artması, emeğin ucuzlaması, yeni vergiler, mal ve hizmet fiyatlarında artış ve buna bağlı olarak tırmanan enflasyon ve bunun enerji fiyatlarına yoğun şekilde yansımaları söz konusudur. Bu durum tam anlamıyla pandeminin yarattığı krizin emekçilere fütursuz şekilde fatura edilmesi halidir. Aşırı üretim nedeniyle doğanın tahrip edilmesi, aşırı sera gazı salınımı, küresel olarak sıcaklığın artması, iklimlerin değişmesi beraberinde enerji ihtiyacını getirmektedir.

Bununla birlikte özellikle doğalgaz, kömür ve petrol üreticisi emperyalist-kapitalist ülkeler ve bunlara bağımlı, işbirlikçi ülkeler arasındaki rekabet ve bunlarla enerji tedarikçisi ülkeler arasındaki rekabet ve meydan okuma da bu fiyatları etkilemektedir.

Örneğin geçtiğimiz yıl yaşanan krizi aşmak için yapılan Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü

(OPEC) toplantısında bir anlaşma çıkmaması, krizin daha da derinleşmesi gibi.

Bazı uzmanlar Rusya'nın, doğrudan Almanya'ya bağlanacak olan "Kuzey Akımı 2" adlı yeni boru hattının bir an önce onaylanması için, doğalgaz arzını sınırlıyor olabileceğini söylüyor. ABD Başkanı'nın Ulusal Güvenlik Danışmanı Jake Sullivan geçtiğimiz günlerde "Rusya'nın enerjiyi politik bir silah olarak kullanıyor olabileceğinden kaygı duyuyoruz" diyerek aslında bu rekabete dikkatleri çekiyordu.

AVRUPALI KAPİTALİSTLERİN İKİ YÜZLÜLÜĞÜ

Uzun bir zamandır küresel iklim krizine karşı önlemler aldıklarını, yeşil ve alternatif enerjilere yöneldiklerini iddia eden kapitalistlerin, açığa çıkan bu krizle aslında ne kadar sahtekâr davrandıklarını bir kez daha bizlere gösterdi. Doğalgaz ve kömür, AB'nin toplam üretiminin yüzde 35'inden fazlasını sağlıyor. Fosil yakıtlar İsveç, Fransa ve Lüksemburg'da marjinal bir paya sahip; ancak Hollanda, Polonya, Malta ve Kıbrıs'ta toplam üretimin yüzde 60'ından fazlasını oluşturuyor. Alternatif enerji kaynaklarını aktifleştirmek, bunlara yönelmek yerine, bu krizle birlikte yeniden nükleer enerji santralleri vb. şeyler tartışılmaya başlandı.

Henüz pandeminin etkisi tam olarak geçmeden yaşanan bu enerji krizi, bir kez daha kapitalizmin maskesini düşürürken, bu sistemin insanlığa, doğaya, hayvanlara ne kadar zararlı olduğunu bizlere göstermiştir.

Enerji kriziyle açığa çıkan yeni durumda, ezilen emekçi halk kitlelerine, işçi sınıfına yeni sorumluluklar yüklenecek, her krizde olduğu gibi bu krizde de fatura bu kesime ödettilirmeye çalışılacaktır. Ancak işçi sınıfı onların krizlerinin faturasını ödemek zorunda değildir. Bu anlamıyla aslında alternatifsiz de değildir. Kapitalizmin alternatifi sosyalizmdir, komünizmdir. Başka alternatifler aramaya gerek yok. Buraya gidecek yola kanalize olmak, kan taşımak, onların sistemlerini başlarına yıkmaya yetecektir.

SAVAŞA BÜTÇE, SINIR ÖTESİNE TEZKERE, HALKA BOŞ TENCERE!

Türkiye, derin ekonomik krizin gölgesinde, “nefes alma”nın yollarını arıyor. Döviz kuru, enflasyon, yoksulluk artık halkın esas gündemlerini oluşturuyor. Bu gündemlerin üzerine “savaş, terör, millet, cumhuriyet ve bekâ” söylemleriyle çekilmek istenen perde artık yeterli olmuyor. Egemenler bu perdenin düştü düşeceğinin bilinciyle daha çok şovenizme, daha çok savaşa, silaha ve saldırganlığa yatırım yapıyor. AKP/MHP iktidarı peşine taktığı İYİP ile birlikte Suriye ve Irak’a yönelik işgal saldırılarının uzatılmasını içeren 2 yıllık tezkere Meclis’ten geçirildi. Meclis’ten geçirilen bu 78. tezkerede şaşırtan nokta ise CHP’nin “hayır” oyu vermesi idi.

TC devletinin 100 yıllık faşist zihniyetinin baş temsilcilerinden CHP, Kürt ulusunun kazanımlarına dönük işgal tezkeresine ilk kez “hayır” oyu verdi. Tabi ki burada CHP’nin “hayır” oyunun nedeni, Kürt ulusunun kazanımları değil klik dalaşında aldığı pozisyonudur. AKP/MHP iktidarının “terör koridoru” söylemine, CHP “askerimiz ölmesin” yanıtını vererek şovenizm yarışında el yükseltmektedir. Komprador burjuvazinin ve emperyalistlerin CHP’ye göz kırpan yaklaşımları CHP’yi cesaretlendirmekte ve klik dalaşında elini güçlendirmektedir. Yani CHP’nin “hayır oyu” Kürt ulusunun kazanımlarına dönük saldırıyı engellemek değil, “iktidar mücadelesi”ndeki taktikleridir.

2022 BÜTÇESİNDE SAVAŞA AYRILAN PAY

AKP/MHP iktidarı bir yandan tezkerayı Meclis’ten geçirip iç politikada “birlik” yaratmak isterken bir yandan da saldırganlığın teknik boyutunu güçlendirmektedir. Askeri mühimmat üreten şirketlere teşvikler, vergi muafiyetleri uygulanırken 2022 bütçesinde savaşa ve saldırganlığa ayrılan bütçenin %30 oranında arttırıldığını görüyoruz.

Bomba ve mühimmat üreten Assan Group adlı şirkete Cumhurbaşkanlığı kararıyla vergi indirimi, vergi muafiyeti, personel desteği ve yatırım yeri tahsisi uygulanmıştır. Bir yandan özel şirketlere bu teşvikler yaratılırken bir yandan bütçenin büyük bir kısmı savaşa ve saldırganlığa ayrılmaktadır. 2022 Yılında Savunma ve Güvenliğe ayrılan bütçe miktarı yaklaşık 181 milyar TL iken, tarım ve hayvancılığa ayrılan miktar ise 57 milyar TL. Savunma ve güvenliğe ayrılan bütçe 2021 yılına göre yüzde 30 oranında arttı. Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarına 116,4 milyar TL, yükseköğretim kurumları sağlık uygulama ve araştırma merkezlerine 6,2 milyar TL olmak üzere toplam 122,6 milyar TL kaynak ayrıldı. “Savunma ve Güvenliğe” ayrılan bütçedeki %30’luk artış daha fazla saldırganlık daha fazla işgal ve daha fazla devlet terörü anlamına gelmektedir.

Halk enflasyonla, zamlarla boğuşurken 2022 yılı için savaşa ve saldırganlığa 181 milyar TL ayrılmıştır. İşçiye, emekçiye, memura %3-5 oranında zamları reva gören TC devleti, savaşa

ayırıldığı bütçeyi %30 oranında arttırmıştır. Halktan toplanan vergiler, yine halka, devrimcilere, yurtseverlere, polis copu, gaz bombası, mermi ve bomba olarak geri dönmektedir.

TEZKERE İLE İŞGALE ONAY

AKP/MHP iktidarı emperyalistlerin onayı ve arkasına yedeklediği diğer kliklerin de desteğiyle Rojava’yı daha fazla işgal etmeye hazırlanıyor. Erdoğan 30 Eylül’de Rusya’da Putin ile görüşürken 31 Ekim’de de İtalya’da G-20 zirvesinin ardından ABD Başkanı Biden ile bir görüşme gerçekleştirdi. İki görüşmeye dair de bir açıklama yapılmazken Rus ve ABD kaynaklarına göre görüşmeler “olumlu” geçti. Erdoğan ise yaptığı açıklamada ABD’ye “üzüntülerini” dile getirdiğini belirtti. ABD’nin işgal operasyonuna yeşil ışık yakıp yakmadığı “muamma.” Rusya’nın ise daha önceden Efrin ve Serekaniye/Tel Abyad işgalinde TC’nin işgal operasyonlarına hava sahasını açtığı ve yol açtığı ortadadır.

Emperyalistlerin bu işgal tehditlerine dair tavırları henüz netleşmemişken TC ve desteklediği ÖSO’cu çeteler, Rojava’nın sınır bölgelerine sevkiyat yapmaya devam ediyor. Kürt ulusunun can bedeli yarattığı kazanımlar emperyalizm ve uşağı faşist TC devletinin şoven politikaları ekseninde gasp edilmek isteniyor. Halihazırda Suriye ve Irak Kürdistanı’nda işgalci pozisyonunda bulunan TC devletinin bu saldırılarına karşı durmak, mücadele etmek hepimizin görevidir.

'Burası Kürdistan'dır' diyen esnaf serbest bırakıldı

HABER MERKEZİ- İYİP Genel Başkanı Meral Akşener’in Siirt ziyaretinde “Burası Kürdistan’dır ama inkar ediyor” diyen esnaf Cemil Taşkesen, savcılık tarafından ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Akşam saatlerinde emniyet işlemleri sona eren Taşkesen, savcılığa çıkarıldı. Savcılıkta ifadesi alınan Taşkesen, serbest bırakıldı.

POLİS ENGELİNE RAĞMEN AÇIKLAMA

Taşkesen, serbest bırakılmasının ardından aralarında HDP Siirt Milletvekili Meral Daniş Beştaş ve beraberindeki birçok kişi ile birlikte Adliye binası önünde basın açıklaması yapmak istedi. Polis engeline rağmen yapılan açıklamada HDP’li Beştaş, Taşkesen’in hukuksuz bir şekilde gözaltına alınmasının birçok kesim tarafından tepkiyle karşılandığını hatırlatarak, “Emniyet sorularına baktık. Sorular şu; Kimden talimat aldınız? Hangi örgütten talimat aldınız? Herkes biliyor, tüm bir bölgeyi gezerse- nize size buranın Kürdistan olduğunu niteler” dedi.

Beştaş’ın konuşması esnasında polisler açıklamayı engellemek istedi. Bunun üstüne Beştaş, “Polisler açıklamayı engellemesin. Polisler şuanda suç işliyor. Biz burada açıklama yapmak için izin almak zorunda değiliz” diyerek tepki gösterdi.

BEŞTAŞ: BU OLAY KÜRT SORUNUNUN İSPATIDIR

Yaşananlara ilişkin ajansımıza konuşan Beştaş, Taşkesen’in emniyet ve savcılık ifadelerinin gördüklerinde “Büyük bir korku, gerçeklerin inkarı” şeklinde yorumladıklarını söyledi. Beştaş, “Kürtler Kürdistan’a Kürdistan der. Kendilerine de Kürdüm der. Bunun için kimseden talimat almalarına da gerek yok. Çünkü savcı ve emniyetin sorusu 'Kim size talimat verdi? Hangi örgüt size talimat verdi?' diye sorulmuş. Bu gerçeklerin hangi aşamaya geldiğini de ortaya koyuyor.” ifadelerini kullandı.

SADECE İDEOLOJİK OLARAK DEĞİL ORGANİK OLARAK

“Yalnızca sınıf mücadelesini kabul edenler henüz Marksist değildirler... Ancak sınıf mücadelesini kabul etmeyi proletarya diktatörlüğünü kabul etmeye vardır bir kimse Marksisttir. Marksist ile sıradan küçük (aynı zamanda büyük) burjuva arasındaki en derin ayrımı oluşturan şey budur. Marksizmin gerçekten kavranıp kavranmadığı, kabul edilip edilmediği bu denektaşında sınanmalıdır.” (Lenin)

İnsanlık tarihini ve toplumları analiz ederken üretim ilişkileri ve sınıfları temel ele almak Marksist bilimin ayırt edici noktalarındandır. Ancak ne sınıfları ne de sınıf mücadelesini kabul etmek henüz yeterli değildir. Lenin yoldaşın belirttiği gibi bunu proletarya diktatörlüğünün kabulüne vardır gerek ve küçük burjuva devrimcilerle komünistleri ayıran temel nokta budur. Kuşkusuz bu kabul iradi bir zorlama değil bilimsel bir gerçeğin kabulüdür. Sınıflı toplumdaki sınıfsız topluma geçiş için zorunlu bir aşamanın tanımlanması, sınıf mücadelesinin aksatılmaması gerçeğinin ifadesidir. Aynı şey üretim ilişkileri, sınıflar ve işçi sınıfının politik iktidar mücadelesi için de geçerlidir. Hiçbiri keyfi ya da iradi olarak belirlenmiş değildir; hepsi de tarihin bilimsel bir incelemesinden, Marksist bilimin temel analizlerinden ileri gelen doğrudur.

İŞÇİ SINIFI TEORİSİ, SINIF PRATIĞİNE DÖNÜŞMELİ

Bu bilimsel gerçekleri yani işçi sınıfının iktidar mücadelesinde düğümlenen olguları özellikle vurgulamalıyız. Çünkü adının başına “Marksist”, “sosyalist” ya da “proleter devrimci” takıları getirse de devrimci-demokratik yelpazede bugünkü pratiğe damgasını vuran şey aslında küçük burjuva devrimciliği ya da reformizmdir. Sınıfsal çelişkiler ve özellikle işçi sınıfı, birçok hareketin teorik olarak reddetmediği ancak politikada ve pratikte ciddi biçimde reddettiği bilimsel olgulardır. Reddedilenin aslında Marksizm olduğu, pratiğin de küçük burjuva bir pratik olduğu açıktır. Sınıfsal çelişkiler yerine başka çelişkilerin ve özellikle sınıflar üstü kimliksel çerçevelerin; proletarya yerine ise küçük burjuvazinin geçirildiği yerde ideo-

lojik, politik, örgütsel, kadrosal veya pratik bin bir çeşit sorunla yüzleşmek de kaçınılmazdır. Teori ile pratik, hedefler ile yürünen yol özgünlüğündeki kaçınılmaz çelişkiye hakim olma, bu gerçeğin kavranması anlaşılabilir görünen birçok iç çelişkinin de kaynağına ulaşma olanağı, buna bağlı olarak da mücadele ile sınıf mücadelesinin ilerleme dinamiğinin yakalanması anlamına gelmektedir.

Bu teori ve pratik sorununu komünist hareket için de ortaya koymak ve özellikle şehir çalışmalarında hedef kitle ve sınıf bağlamında tartışmak zorundayız. Çünkü bu noktadaki ideolojik dalgalanmalardan kolektifimiz de etkilenmektedir. Marksist-Leninist-Maoist ideolojiyi benimsediği halde işçi sınıfını bugünün sorunu olmayan teorik-kitabi bir olgu olarak ele almak tam da vurguladığımız küçük burjuva devrimciliğinin bizde de yansıma bulan tezahürüdür. Oysa ideoloji soyut değil somuttur. Her ideoloji bir toplumsal sınıfa tekabül eder ve o sınıf aracılığıyla toplumda ve siyasette yansımaları bulur. İşçi sınıfı ve onun devrimdeki önderliği de bu şekildedir. İşçi sınıfının önderliği ve parti inşası hakkında MLM teorisinde ortaya konanlar bize, işçi sınıfının örgütlenmesi meselesi, partiye katılım sorunu, parti tarafından verilmiş bilinçle partinin sınıf bilinçli öznelerle donatılması meselesi ideolojik önderliği etkileyen önemli bir durumdur. Bizimki gibi kır ve şehir küçük burjuvazisinin toplumda büyük bir yer kapladığı ülkelerde, işçi sınıfının önderliği sorunu çok daha önemlidir. Toplumsal yapıya uygun olarak belirlenen temel çalışma alanları, partimiz saflarına küçük burjuva kökenli birçok yoldaşın katılımını beraberinde getirir. Bu, demokratik devrim mücadelemizin doğal ve gerekli bir özelliğidir. Bu yoldaşların devrimci mücadeleler içerisinde, parti saflarında eğitilmesi ve dönüştürülmesi (proleterleştirilmesi) partimizde işçi sınıfı ideolojisinin hâkimiyeti için zorunludur.

SONUNA KADAR DEVRİMCİ TEK SINIF PROLETARYADIR

İşçi sınıfı, toplumun en ileri ve sonuna dek tek devrimci sınıfıdır. Bu ilk başta onun üretim ilişkileri içerisindeki ko-

numundan ileri gelir. Ekonomik mülkiyete sahip olmaması ve işgücünü burjuvaziye satmadan yani artı-değer sömürsüne tabi olmadan kendisinin ve ailesinin yaşamını sürdüremeyecek olması onun en devrimci sınıf olmasında belirleyicidir. İşçi sınıfı aynı zamanda toplumun son devrimci sınıfıdır. Kendisiyle birlikte diğer ezilen sınıf ve katmanları kurtaracak ve tüm toplumsal sınıfları ortadan kaldıracak olan işçi sınıfından başkası değildir. Bu nedenle çağımızda komünizmi siyasal olarak temsil eden sınıf da işçi sınıfıdır.

İşçi sınıfının toplumsal sınıflar içerisindeki belirleyici yeri esas olarak onun sonuna kadar devrimci tek sınıf olmasından kaynaklanır. Bu aynı zamanda onun tarihin en devrimci ideolojisine sahip olduğunu gösterir. İşçi sınıfı gelişen ve geleceği temsil eden sınıftır. Bu nedenle onun gücü nicel varlığıyla değil üretimde ve toplumda üstlendiği rol ile diğer bir deyişle nitel varlığıyla ölçülür. İşçi sınıfının üretimden gelen gücü, o olmadan hiçbir şey olmayacağını bize kanıtlar. Üretim içerisindeki bir aradalığı ve disiplini onun birliği ve örgütlü mücadelesinin de temel koşulunu oluşturur. Bu yönüyle de işçi sınıfı diğer toplumsal sınıflara nazaran en örgütlü ve dinamik sınıf olarak ayrı bir yerde durur.

Ve bu noktada tekrar tekrar tartışılması gereken şey; sınıfsal çelişkileri temel alma ve işçi sınıfını örgütleme sorununun birçok seçenek içerisinde herhangi bir tercihte bulunmak olmadığı, bu tercihin bilimsel bir zorunluluk ve aynı zamanda komünist olmanın ölçütü olduğu gerçeğidir. Bu nedenle bizim nezdimizde işçi sınıfı içerisindeki çalışmalar, bu alandaki çalışmalar geriye düştüğünde ya da işçi sınıfı hareketinde iniş veya çıkışlar olduğunda hatırlanacak görevler

değildir. Tam tersine en başta ve sürekli olarak yapmamız gereken çalışmalardır. İşçi sınıfı içinde örgütlenme çalışmalarını faaliyetlerde geri plana almak, önemsizleştirmek sınıfın rolüne dair bir kavrayışsızlığın sonucu olarak görülmelidir.

ÖZ VE İÇERİK BİÇİMİ BELİRLER

Bu noktada kolektif saflarında sınıfsal çelişkiler ile mücadele araçları ve mekânlar özgünlüğünde yanlış birtakım karşıtlıklar kurulduğunu belirtmek gerekir. Proleter devrimci mücade-

lenin sınıfsal çelişkilerde, özelde de işçi sınıfı çelişkisinde tanımlı içeriği ile örgütlenmenin bölgesel/mekânsal niteliği ve yine araçlardaki çeşitliliğin ilişkisi doğru kurulamamaktadır. Bu nedenle de çalışmalar birbirini beslememekte, kendini tekrar eden tartışmalar ortaya çıkmakta, ciddi bir zaman ve emek kaybı yaşanmaktadır. Öz ile biçim arasında, kavrayış ve şekilleniş eksikliğinden ileri gelen bir çelişki ortaya çıkmaktadır. Örneğin işçi sınıfının örgütlenmesi dediğimizde, işçilerin üretim alanları (fabrika) ve yaşam alanları bir bütünün parçaları olarak ve iç ilişkisi dahilinde ele alınmak yerine birbirinden koparılmaktadır. İşçi sınıfının örgütlenmesinde esas yönelim üretim alanlarına dönüktür; çünkü diğer her çelişkiden daha yoğun olarak bu sınıf çelişkisi üretimin (artı-değer) kendisinden kaynaklanır. Kuşkusuz bununla sınırlı

LARAK DA PROLETARYANIN ÖRGÜTÜ OLMALIYIZ

değildir ancak çelişkinin ana kaynağı ve merkez üssü burasıdır. İşçinin diğer her çelişkisi, üretim alanındaki çelişkinin genişletilmiş ve farklılaşmış biçimleridir. Bu nedenle de sınıfın örgütlenmesi nerden, nasıl ve hangi araçla başlarsa başlasın üretim alanlarına; sınıfın sömürsünün ana mekanizmasına ve aynı zamanda sınıfın üretimden gelen gücüne yönelir, yönelmek zorundadır. Bunu belirleyen çelişkinin kendi içeriğidir; doğal olarak biçimi de belirlemekte ve ona yön vermektedir. İşçinin sınıf çelişkisi

üstlenmekte; sınıf bilincinin gelişmesinde ve işçiler içerisinde daha yaygın bir biçimde örgütlenmede önemli bir rol üstlenmektedir. Ancak burada da temel kıstas; emekçi semtlerdeki faaliyetlerin sınıf çalışmasını temel alması, işçilerin üretim alanlarındaki örgütlenme ve mücadelesine daha güçlü bir yönelim gösterilmesidir. Bu yapılmadığında, emekçi semtlerde diğer toplumsal çelişkiler veya kimliksel çelişkilere dair faaliyetler ağır basmaya başlar. İçerik değiştikçe yönelim değişmeye; biçim ve araçlardaki öncelikler de farklılaşmaya başlar. Ve en önemlisi üzerinde yükseldiğimiz sınıfsal gerçeklik değişmeye; küçük burjuva sınıfsal konum ve ideolojiler etkili olmaya başlar. Bu durumda komünist hareket, proletaryanın organik varlığından soyutlanmış bir biçime evrilerek aslında komünist hareket olma niteliğini kaybetmeye başlar. O nedenle doğru olan şey, diğer toplumsal çelişkilerin sınıf çelişkesine

bağlı olarak ele alınması, örgütlenme ve araçlarda da sınıfın sendikal (ekonomik-demokratik) örgütlenmesine ağırlık verilmesidir. Diğer yandan işçi ve emekçi kitlelerin örgütlenmesinde hangi biçim ve araç devreye girerse girsün, çalışmanın öz ve içeriği yine sınıf çelişkilerini esas almak zorundadır. Eğer böyle olursa yani öz ve içerik doğru tanımlanırsa biçim de yerli yerine oturtulmuş olacak; mekâna ve araçlara, bunların birbiriyle ilişkisine dair sunî tartışmalar da ortadan kalkmış olacaktır.

Mücadelemizin gelişimi için hayata geçirilmesi gereken şeylerden biri de dönem analizleridir. Sınıfsal çelişkilerin bugünkü durumu ve somut yanımları, sınıf hareketinin ve genel devrimci-demokratik mücadelenin durumu, komünist hareketin durumu ve tüm bunların gelecekte alacağı

biçimler üzerine yapılacak analiz ve öngörüler; mücadele ve örgütlenme hedeflerimize bağlı olarak dönem politikamızı belirleyecek unsurlardır. Örneğin bugün, sendikalarda ve kitle örgütlerinde çalışmanın önemine özellikle vurgu yapıyoruz. Çünkü genel ihtiyacın ötesinde dönemin bir ihtiyacı olarak da bunu tanımlıyor, kitlelerle bütünleşme ve mücadeleyi yükseltme planı yapıyoruz. Doğal olarak tartışmanın mahiyeti de kitle örgütleri ve sendikalarda çalışmanın ilke ve biçimlerine yöneliyor. Ve hemen görüyoruz ki öne çıkan araçları tanımlamak da tek başına yeterli değil. Çünkü yönelim göstermedeki tutukluklar kadar o araçların nasıl kullanılacağı ve bu alanlarda nasıl bir programla çalışma yürütüleceği gibi birçok soru ve sorun ortaya çıkmaya başlıyor. O sebeple de öncelikle ihtiyacın, içeriğin ve çalışma metotlarının tartışılması ve kavranması gerekiyor.

FARKLI ALAN VE ARAÇLAR ORTAK YÖNELİMLERDE MERKEZİLEŞTİRİLMELİDİR

Dikkat edilirse belli alan ve çelişkilere (işçi, kadın, gençlik, inançsal, ulusal veya genel siyasi) hitap eden çizgi/anlayış kurumlarımız veya çeşitli kitle örgütlenmeleri üzerine de birçok tartışma içerisindeyiz. Bu tartışmalar bir yanı sıra normal ve olumludur. Eğer doğruyu bulmak ve devrim mücadelemizdeki her bir yol ve yöntemin ahengini yakalamak istiyorsak bu tartışmaları yapmak, sonuçlandırmak ve pratiğe geçmek zorundayız. Bunun için temel mesele -yukarıda da belirttiğimiz gibi- sınıfsal çelişkilerin, içeriğin, esas-tali yönlerin, yöntem ve araçların doğru olarak tanımlanmasıdır. Bunu sağladığımızda kafa karışıklıkları, dört bir yana yumruk sallama sorunu, sunî tartışmalar, emek ve zaman kaybı da azalacak, zamanla ortadan kalkacaktır. Sınıf çelişkesinin farklı tezahürleri veya farklı araçlar üzerinden de olsa aynı alana/havzaya ve aynı kitlelere dönük çalışmayı oturttuğumuzda aslında birçok sorunun da üstesinden gelmiş olacağız. Ve en önemlisi emek kaybını değil ortaya çıkan güç ve sinerjiyi tartışıyor olacağız. Dönemin ihtiyacı genel tablo içinde sınırlı olan güçlerin mücadele ve faaliyetlerde birleştirilmesini zorunlu kıldığı gibi komünistlerin

örgütlenme metotları da böyle olmak zorundadır. Yani örgütlenecek çelişkiler, bu çelişkilerin esas ve tali yönleri, faaliyet alanları, araçlar vb. olabildiğince merkezi ele alınmak, birbirine besleyecek ve sonuç olarak esas yönelimi güçlendirecek şekilde tanımlanmalıdır.

SÜREKLİLİK VE KURUMSALLAŞMA İÇİN İŞÇİ SINIFINA DAYANMALIYIZ

Eğer bir veya birkaç bölgede işçi sınıfının örgütlenmesine yoğunlaşmışsak sadece fabrikalarda ve sendikadaki yoldaşlarımız değil o bölgedeki tüm örgütlülüklerimiz bu çalışmaya yoğunlaşmalıdır. Emekçi semtler, bu semtlerdeki kitle dernekleri, kadın ve gençlik örgütlülükleri, gazete vb. her bir alan ve araç, işçilerin örgütlenmesine odaklanmalı, kendi özgünlüğüyle birlikte faaliyetini buradan kurgulamalıdır. Beraberinde ise ortaya çıkardığı potansiyeli sınıf çalışmasıyla birleştirmeli, onun hizmetine sokmalıdır. Gerektiği durumlarda özel olarak planlanıp devreye koyulan ortak ve merkezi çalışmalar ya da belirlenen kampanyalar, bahsettiğimiz yoğunlaşmanın daha ileri biçimleri olarak yaşam bulacaktır. Bu sayede; farklı hedeflere, farklı alan ve kesimlere, farklı amaçlara dağılan; dağıldıkça azalıp güç kaybeden; politika, çizgi ve mekân olarak birbirinden uzağa düşen çalışmaların merkezileşmesi ve iç ahengi de sağlanmış olacaktır. Ve yine özgün örgütlülük ve araçlarımız birbirinden kopuk, birbiriyle karşı karşıya gelen veya birbirini zayıflatan değil birbirini güçlendiren bir noktaya gelecektir.

Şunu vurgulamalıyız ki çalışmaların sürekliliğini ve verimini yakından etkileyen şeyler belirttiğimiz "içerik" ve "yöntem" tartışmalarında gizlidir. İçerikten kasıt sınıfsal çelişkiler; yöntemden kasıt ise bu çelişkiler üzerinde tüm alan ve araçlarıyla bir bütün olarak hareket etmektir. Bunun için ihtiyaç duyduğumuz ve aynı zamanda potansiyel olarak sahip olduğumuz şey; proletaryanın ve Proletarya Partisi'nin kolektif ruh, şekilleniş ve çalışma tarzıdır. Bunu ideolojik temele dayanarak, örgütlenme çizgisinden şaşmadan ve canlı örgütlenme çalışmaları ile yaratacağımızı unutmayalım.

içeriğinin kendisi; fabrika, semt, parti, sendika, dernek vb. ise bu içeriğin şekillendirdiği biçim, mekân ve araçlardır.

İKİ FİKİR TEK DOĞRU: SINIF ÇELİŞKİSİ ÖRGÜTLENMELİDİR

Bu noktada iki yanlış anlayış ya da kafa karışıklığıyla mücadele etmek gerekir. Bunlardan birincisi, emekçilerin yoğun olarak yaşadığı semtlerdeki genel faaliyetlerin işçi sınıfını örgütlenme görevinin yerine geçirilmesi ya da üretim alanlarına yönelim gösterilmemesidir. İkincisi ise işçilere sınıf bilinci kazandırma ve onları örgütlenme noktasında -yaşam alanlarının rolü ve işlevini önemsizleştirecek tarzda- üretim alanlarına aşırı bir vurgu yapılmasıdır. Proletaryanın tarihi mücadeleleri ve örgütlenme deneyimleri göstermektedir ki yaşam alanları bu noktada önemli bir işlev

Mobbing; Şiddetin Görünmeyen Biçimidir

Bu nedenledir ki yaklaşan 25 Kasım çalışmaları kadınların yaşamın ve üretimin her anında uğradığı boyutlu saldırıların görünür olmasını sağlamanın ötesine geçerek örgütlenmeyi, işçi ve emekçi kadınlarla bağımızı güçlendireceğimiz örgütlenme hedefini önüne koymalıdır. Kadınlar örgütsüz oluşlarıyla yaşamın her alanında saldırıların hedefi durumundadır.

Çalışma yaşamı işçi ve emekçiler için sayamayacağımız zorluklarla doludur. Kadınlar için bu zorluklar daha da katlanılmaz haldedir. Ataerkil toplumda kadının ikincil olan konumu üretime, çalışma yaşamına dahil olmasıyla ortadan kalmaz. Üretime katılmasıyla ucuz işgücü ve emek sömürsünün dişlileri arasında öğütülmeye başlar. Uğradığı ayrımcılığın ve eşitsizliğin, dolayısıyla ezilmişliğin hacmi büyür. Emperyalist kapitalist sistemde kadının yeri "evidir." Bu nedenledir ki kadınların üretime katılması, çalışma yaşamında yer alması kolaylıkla kabullenilmez. Üretim hiyerarşisinin alt basamaklarına yerleştirilen kadın işçiler, patronların, müdürlerin, ustabaşlarının ve bu halkaya eklenmiş baskı zincirinin hedefi olur. Cinsiyete dayalı ayrımcılık çalışma yaşamı içerisinde de kadınların peşini bırakmıyor. İşçi kadınlar, mobbing ve taciz gibi

türlü saldırıların hedefi olur. Kadınların mobbinge ve tacize uğramadan paydos ettiği tek bir güne rastlanmaz. Sokaklarda, evlerde yaşanan şiddet biçimlerinin mobbing halini de fabrikalarda, iş yerlerinde, atölyelerde, çalışma alanlarının tümünde görebiliriz. Mobbing sadece kadınları hedefleyen bir psikolojik şiddet ve baskı biçimi değildir. İşçi ve emekçilerin neredeyse tamamı bu türden saldırıların ve vahşi sömürünün hedefi durumundadır. Sömürünün çarkları hep daha fazla kâr elde etmek için çevrilir. Yüksek performans dayatması vb. uygulamalarla işçi ve emekçiler birbirleriyle yarışa sokulur, rekabete zorlanır. Böylelikle, işçiler arasındaki

dayanışma ruhu ortadan kaldırılarak birliği parçalanır. Her şey, vahşi sömürünün, daha fazla kâr elde etmenin güvenceye alınmasına yöneliktir. Sömürünün daha fazla kâr elde etmeye yöneltilmiş koşulları işçi ve emekçileri her türlü baskıya özellikle kadın işçileri aşağılanmaya, mobbinge açık hale getirmektedir. İşçi ve emekçilere yönelik saldırganlıkları sermaye, güç

de öne çıkmış işçiler bu saldırıların hedefi haline getirilmektedir. İşçilerin kendi "rızasıyla" işten çıkmasını sağlamanın yolu gevşetilmeden uygulanan baskı ve mobbingdir. İşçi ve emekçilerin karşı karşıya kaldığı mobbingin yüzde 80'inin yöneticiler ve patronlar tarafından uygulanması bu nedenle sebepsiz değildir!

ayrıcalıklarla birleşen tepkisini kadın işçilere doğru yöneltir. Düşük ücret baskısı altında kadınlarla aynı işi yapıyor olmak erkek işçilerin en büyük hoşnutsuzluğu ve uyguladığı mobbingin kaynağı olur. İşçi ve emekçiler arasında görülen mobbing türlerinin yüzde 15'lerde kalması sorunun önemini azaltmaz!

Kadınların iş yerlerinde yaygın biçimde yaşadıkları taciz ve mobbinge karşı tepkilerinin açığa çıkması her zaman olanaklı değildir. Açığa çıkandan daha fazlasının yaşandığı, kadınların açıklamakta, karşı koymakta zorluk yaşadıkları bilinmektedir. Kadına yönelik tüm bu saldırılar biliyoruz ki üzerindeki baskıyı süreklileştirmeye, sindirmeye, kölece boyun eğmelerini sağlamaya yöneliktir. Kadının toplumdaki, çalışma yaşamındaki ikincil konumunu, ezilmişliğini değişmeksizin korumayı hedeflemektedir. İstenen, kadınların yaşadıkları boyutlu saldırılara rağmen sessiz kalması, kabul edilmesi ve boyun eğmesidir.

Oysa yapılması gereken, tüm bu saldırılara mücadeleyle, direnişle karşı koymaktır. Boyun eğişe karşı başımızı yukarı kaldırarak, suskunluğa karşı sesimizi yükselterek, baskıya, sömürüye ve her türlü kölelik ilişkisine isyan ederek saldırılara göğüs gerilebiliriz.

Bu nedenledir ki yaklaşan 25 Kasım çalışmaları kadınların yaşamın ve üretimin her anında uğradığı boyutlu saldırıların görünür olmasını sağlamanın ötesine geçerek örgütlenmeyi, işçi ve emekçi kadınlarla bağımızı güçlendireceğimiz örgütlenme hedefini önüne koymalıdır. Kadınlar örgütsüz oluşlarıyla yaşamın her alanında saldırıların hedefi durumundadır. Tacize, tecavüze, baskıya, kadın cinayetlerine, sömürüye karşı bozulmuş sessizlik ise örgütlenmeyi beklemektedir.

ve yetki gibi ayrıcalıklara sahip olmalarından ileri gelmektedir.

Bu kimi zaman işçileri aşağılamaya, alay etmeye, küfür ve hakaret yağdırmaya, kişiliğini ezmeye, hiçleştirmeğe dönüşmekte kimi zamanda aşırı iş yükü vererek ya da istemediği bir yerde çalışmaya zorlayarak, bezdirme biçiminde de ortaya çıkabilmektedir. Ancak tüm bunların birleştiği amaç işçilerin hem psikolojik, fiziksel ve ekonomik yıkımı hem de saldırılara karşı koyamayacak biçimde parçalanması, yılması ve örgütsüzleştirilmesidir.

Özellikle fabrikalarda kıdem hakkını kazanmış ya da patronların "sakınca-llı" gördüğü hak arama mücadelesin-

Bu tablo özellikle kadın işçi ve emekçiler açısından çarpan etkisi yaratmaktadır. Kadınların payına düşen tüm işçi ve emekçilere yöneltilmiş bu baskı ve aşağılamayla sınırlı kalmaz. Aynı tezgahlarda yan yana çalıştıkları erkek işçiler tarafından da mobbinge uğrar. Kadınların yaptıkları iş küçümsenir. Aşağılanır, horlanır! Bu durum sadece ataerkil toplumun erkeğe sağladığı ayrıcalıkla açıklanamaz. Kadınların iş gücünü ucuza satın alan patronlar çoğu zaman erkek işçiler üzerinde de ücretleri aşağıya çekmeye yönelik bir baskı kurar. Erkek işçilerin daha ucuza çalıştırılan kadın işçi ve emekçilerle rekabete girerek ortak çıkarları etrafında birleşmeleri engellenir. Erkek işçiler, erkek egemenliğinin sağladığı

ydgenclik14.net

6 Kasım öğrenci gençlik açısından salt bir takvim yapırağı değil özgün bir tarihsel güne tekabül eder. Bu anlamıyla 6 Kasım tarihi, belleğimizdeki müstesna yanını sürdürürken varlığıyla bugün de üniversitelerde gerici kürsülerin inşa edilmesinde, eğitimin piyasalaştırılmasında, baskı ve yasaklarla söz-yetki-karar hakkının gaspında rol oynamaktadır. YÖK'ü doğuran tarihsel sürece baktığımızda bu yapının neden kurulup tahkim edildiğini anlamış oluruz.

Her şeyden önce YÖK; 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın bir ürünüdür. 12 Eylül AFC'si, öğrenci gençliğin, işçilerin, köylülerin hareketinin ve bir bütün sınıf mücadelesinin gelişmesi karşısında faşizmin maskesini indirerek tüm halka karşı diz çöktürme hamlesiydi. 12 Eylül AFC'si sistemin "bekaa"sı için bir zorunluluktan ve emperyalizmin "bizim çocuklar başardı" ifadesiyle de desteğini açık olarak ifade ettiği bir süreçti. 12 Eylül'ün ön günlerinde dönemin en dinamik devrimci hareketinin olduğu mekanların başında üniversiteler geliyordu. Bu anlamıyla diz çöktürme politikasının üniversiteler ayağında, YÖK'ün oluşturulması stratejik önemdedi. Hedef netti: Önce polis-asker, paramiliter güçlerle üniversiteler

baskı altına alınacak, devrimci gençlik hareketi tasfiye edilecek sonrasında ise YÖK eliyle üniversiteler "dikensiz gül bahçesi"ne dönüştürülecekti.

YÖK öncesi süreçte de üniversiteler sistemin çıkarları doğrultusunda örgütlenmiş, eğitim bu doğrultuda yapılandırılmıştı. '68 Hareketi ile birlikte mücadelenin gelişmesine paralel belli mevziler ve haklar kazanılmıştı. 6 Kasım 1981 yılında kuruluşu ilan edilen YÖK ile üniversitelerdeki kazanımlar ve haklar tümünden tırpanlanmış oldu.

Günümüzde de üniversite yaşamının her anında YÖK, burjuva-feodal sistemin gölgesi olarak üniversite gençliğinin karşısına dikilirken, faşizmin beçliliğini kesintisiz bir şekilde sürdürüyor. Bugün söz-karar-yetki hakkının gaspıyla atanan kayyum rektörler, niteliksiz ve erişilemez eğitim, cinsiyetçi eğitim politikaları ve tacizci, tecavüzcü hocalar, kampüslerde karşımıza dikilen ÖGB olarak varlığını sürdüren YÖK ve YÖK düzeni gerçekliği söz konusudur. Tüm bu gerici, inkârcı, asimilasyoncu, yasakçı politika ve saldırılar geleceksizlik cenderesinde; umudunu kazandığı üniversiteye ve alacağı eğitime bağlayan gençlik cephesinde ise mevcut sisteme olan öfkenin art-

ması ve çelişkilerin derinleşmesi ile ortaya çıkmaktadır. Halihazırda niteliksiz, sistemin kendisini yeniden üretmesine dayalı eğitimin var olduğu üniversiteler güncel politikalarla, atanan kayyum rektörler eliyle daha da niteliksiz bir hale getirilmiştir. Eşit-parasız-bilimsel ve anadilde eğitimin zorunluluğu içerisinde geçtiğimiz süreçte yakıcı bir biçimde kitleler nezdinde hissedilmiştir.

En ufak demokratik hakkın tanınmadığı, sorgulayıcılığının tümünden rafa kaldırıldığı, özgürlüğün gasp edilerek tek tipleştirme politikalarının uygulandığı üniversiteler, gençliğin bilim üretebileceği alanlar olmaktan oldukça uzaktır. Bu durumun tersi de içerisinde bulunduğumuz sistemde mümkün değildir. Üniversitelerdeki bu tablonun öğrenci gençliğe yansması kampüslerde sistemin teşhir olmasını beraberinde getirmiş ciddi bir politikleşme sağlamış, özerk-demokratik üniversite talebi öne çıkmıştır. Bir yandan Boğaziçi'nden yayılıp ülkeyi kaplayan kayyum-rektör protestoları sürerken bir yandan barınma sorunu yaşayan öğrencilerin "barınmıyoruz" haykırışı dolduruyor kentlerin parklarını.

Sistemin çok yönlü saldırı politikalarıyla mengeneyle alınan öğrenci

gençliğin isyan eden, sorgulayan ve biat etmeyen yapısı dün olduğu gibi bugün de egemen sınıfların korkularını büyütme devam ediyor. Bundandır ki en ufak hak talepli eyleme ve direnişe tüm gücüyle saldırıyor egemenler. İşte ÖGB'si, polisi, copu, gözaltısı ile sesi kısılamayan Boğaziçi direnişi, işte barınma ve yurt hakları için direnen öğrenciler, işte faşist çetelerle mücadelesi dindirilemeyen Beyazıt! İşte kampüslerden alanlara taşan gençliğin isyanı ve mücadelesi!

Şimdi gün faşist diktatörlüğün korkularını büyütme zamanı! Geleceği ve özgürlüğü kazanmanın yegâne yolunun örgütlü mücadeleden geçtiğinin bilinciyle, Yeni Demokrat Gençlik saflarında örgütlenebiliriz, mücadele edelim kazanalım!

Kahrolsun YÖK ve YÖK Düzeni!

Yaşasın Özerk-demokratik Üniversite Mücadelemiz!

Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim!

Özgürlüğümüz ve Geleceğimiz İçin Mücadeleye, YDG Saflarına!

Kahrolsun Faşizm Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!

Yeni Demokrat Gençlik

Kendine İlgili Sorunlara Değil Sınıf Mücadelesine Odaklan

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Yakın zamanda çıkan bir habere göre, Finlandiya eğitim sistemi dünyanın en iyisiymiş. Bu ülkede “özel okul” kavramı bulunmuyor ve isteyen her öğrenci üniversiteye gidebiliyormuş. Evine en yakın okula gitme, okullarda bahçe duvarının olmaması, okula servisle değil bisikletle gitme, sınıfta çoraplarla gezme, haftalık ders saatlerinin görece kısa olması gibi bir dizi uygulamadan bahsediliyor. Habere göre, Finlandiya eğitim sistemini diğer ülkelerden ayıran ve onu “en iyi” konumuna taşıyan asıl şey, not-sınav sisteminin olmamasıdır. Ödev, sınav, not, kazanma gibi kavramlardan uzak bir eğitim sistemi içerisinde yer alan çocukların, diğer ülkelerdeki akranlarından farklı yetişecekleri ve gelişecekleri anlaşılır.

Tabi Finlandiya’yı belirleyen bu görece özgür eğitim sistemi değil ücretli-emek sermaye ilişkisi ve çatışmasıdır. Finlandiya halkının özgürlüğü, mutluluk ve yaratıcılığı ise sermaye egemenliği ve diktatörlüğü altındaki bir toplum kadardır. Finlandiya eğitim sistemi hakkında gösterilen bu propagandif

çaba, özünde, sistem olarak kapitalizmi temize çıkartmak, kapitalizm içerisinde “özlenen” eğitim sisteminin mümkün olduğu algısını güçlendirmek içindir. Bizimki gibi toplumlarda emekçi halkımız baskı ve sömürünün en katmerlisine maruz kalmasının yanında bilinci ve ruhu faşist ideolojinin açtığı derin yara-

larla sakatlanmıştır. Bu ülkelerdeki halkla, Finlandiya benzeri ülke halkları arasında var olan bu nüans, sosyolojik olduğu kadar psişik sonuçlar da üretir, üretmiştir. Bu sonuçların yansımaları, devrim mücadelesine katılan, PP ile tanışıp, onun saflarında örgütlenen, mücadeleye atılan bireylerde de mevcuttur.

Kendine odaklanmak ve kendine ilgili sorunları düşünmek, kendine dönük aşırı hassaslaşmak yoldaşlarımızda rastlanan davranış biçimlerindedir. Dışındaki insanların nasıl baktığı, kendi hakkında neler düşündüğü konusunu fazlasıyla

mek gibi bir sorumluluk yükler, yüklemelidir. Yarı-sömürge yarı-feodal yapı ve bu yapının durmaksızın ürettiği faşizm ve pederşahi zihniyetini halkımızın ve onların evlatlarının düşünsel ve ruhsal çözülmesinde, parçalanmasında esas unsur olduğunu biliyoruz. Onun karşı karşıya kaldığı düşünsel ve ruhsal sorunlar, kaynağını maddi dünyanın yansımından alıp, bu yansımanın diğer başka şeylerle birleşerek ortaya çıkardığı bir durumdur. Öncelikli sorun, kişiyi kendi odaklı olmaktan, kendine ilişkili her konuya karşı aşırı duyarlı olmaktan çıkarıp, asıl soruna doğru yöneltmektir. Şüphesiz asıl sorun sınıflar mücadelesidir. Sınıflar mücadelesi içerisinde, PP saflarında seferber olan bireyin, bu kendi merkezli olma durumu, enerjisini emen, gücünü zayıflatan, yaratıcılığını ve gelişimini baskılayan bir sonuç üretir ve bu da sınıf mücadelesiyle ilişkisi hakkında bir veri sunar. Devrim için, devrim yolunda seferber olma amacı ve iradesi ile bu yolda daha verimli olmayı, daha ileri sıçramayı baskıla-

lede ayaklarını prangalayan sorunlarını açığa çıkartması gerekmektedir. Bu mücadelede kişi elbette yalnız değildir, yalnız bırakılamaz. İçerisinde yer aldığı örgütlülüğümüz, ilişki içerisinde olduğu yoldaşlar, desteklerini sunmalı, yol gösterici olmalıdır. Örgütün kişiye, kişinin kendine önderliği süreklileşmiş bir biçimde devam ettiği durumunda üstesinden gelinemeyecek sorun yoktur.

Yukarıda bahsettiğimiz sorun halk içerisinde yaygın bir sorundur, halkın kendiliğinden olan bilinciyle bu ve benzer sorunlarla baş etmesi, hatta bunları birer sorun olarak görmesi oldukça zordur. Proletarya Partisi saflarında örgütlenme kararı ve kararlılığı o kendiliğinden dediğimiz bilinçten bir kopuştur fakat bu asla mutlak bir kopuş değildir. Hatta diyebiliriz ki bu henüz biçimsel bir kopuştur. Bu kopuşun içselleşmesi, güçlü bir kaynaktan beslenir duruma gelmesi, pratik içerisinde ve bilinçli bir çabayla olacaktır. Esas zemin sınıf mücadelesidir. Halkın çıkarları ve halka hizmet etme sorunu kavrandıkça, kişi bu mücadelede yerini ve rolünü somutladıkça gelişim temposu yükselecek ve kendini düzene bağlayan, hızlanmasını frenleyen tüm bağlardan kopuşu güçlenecektir.

ELEŞTİRİDE YANLIŞ TARZ MI, BURJUVAZİYE SUNULAN İMKAN MI?

Sıradan insanlarda etkili olan ama örgütlü yoldaşlarımız arasında da belirgin biçimde görülen bir diğer sorun hataların tespiti, eleştiri ve eleştiriye yaklaşım biçimiyle ilgilidir. İlk vurgulayacağımız şey: Hatalar, yanlışlar, zaafılar, suçlar kişiye özgü, “o” kişiyle sınırlı değildir, olmaz. Her insan bir topluma aittir, insanın Robinson-vari bir yaşamı olmamıştır, o ancak, diğer insanlarla birlikte var olabilmiştir. “Toplum” ise üretim araçları karşısındaki konumları ve üretim içerisindeki yerleri itibari ile sınıflar biçiminde ayrışır. Dolayısıyla her insan esasında bir sınıfın üyesidir, bir sınıfa aittir. Bu nedenle insan kısım kısım olmakla birlikte, düşünce ve yaşam tarzı olarak bir sınıfa karakterizedir. Komünistler için eleştiri konusu edilen şu

önemsemekte, onaylanmak ve kabul görmek gibi beklentiler geliştirmekte vb. Biz bu düşünce ve ruhsal şekillenmenin pekâlâ insana mahsus olduğunu söyler ve böyle bir durum tespiti yapabiliriz. Fakat bu, durumu olumluyoruz, demek değildir. Aksine bu tespit, bize, nedenleri belirlemek ve değiştirmek üzere harekete geç-

yan düşünsel ve ruhsal durum... Çelişkinin bu karşıt kutuplarının mücadelesine bilinçli bir önderlik olmazsa gerileme, verimsizlik, içsel çöküntü vs. devam edecektir. Bu çelişkinin devrimci tarzda çözümünü için, kişinin kendisi belirleyicidir. Kişinin kendisini tahlil etmesi ve devrimci mücade-

ya da bu kişi veya o kişiyle sınırlı bir davranış, düşünce değildir. Komünistler açısından yanlış-hatalı olan anlayış ve pratikler, proletaryaya ait olmayan anlayış ve pratiklerdir. Komünist Partisi saflarında, hata yapan yoldaşlardan bahsedildiğinde, özünde burjuvaziye ait bir anlayış veya pratikten bahsediliyordur. Bu durumda öncelikle hatalı olan anlayış veya davranışla burjuva-feodal sınıf arasındaki ilişkiyi koymak, bunun bir komüniste değil burjuvaziye ait olduğunu göstermek gerekiyor. Hataların-yanlışların sınıfsal özünün olabileceği yeterince kavranmadığı için, sınıf temelli sorun koyma yetersiz ve zayıftır. Fakat hatalı anlayış-pratik yine de bir şekilde ortaya konuluyor, sınıf temelli tarzda ele alış yeterli olmayınca kişiye özgü, kişiselleştirilmiş bir eleştiri tarzı geliştiriliyor. Bu, hataların konulmasında düşülen yanlış-

lardan biridir. Sözü ettiğimiz eleştiri tarzı, proletaryanın cephesinden gelen, ama burjuva olan bir tarzıdır.

Bu eleştiri tarzı kişiye odaklandığı ölçüde koşullardan, nedenlerden, durumdan kopar ve bu kişinin daha bir öne çıkartılmasına yol açar. Süreç bu aşamaya geldiğinde, hatalı anlayış ve pratikle değil kişiyle hesaplaşma başlar. Başkan Mao, benzer sorunla ilgili şöyle demişti: "Partimizin tarihinde, Cen dusiu ve Li lisan'ın hatalı çizgilerine karşı büyük mücadeleler verildi ve bunlar kesinlikle zorunlu- du. Ancak bu mücadelelerde uygulanan yöntemlerin kusurları vardı. Bir kere, bu hataların nedenleri, hangi koşullarda işlendikleri ve bunları düzeltmenin ayrıntılı yolları araçları hakkında kadrolara tam bir ideolojik kavrayış verilmemişti. Bu yüzden, benzer nitelikte hatalar tekrarlandı.

İkincisi bireylerin sorumluluğuna çok fazla ağırlık verildi. Bu yüzden ortak davamız uğruna birleştirebileceğimiz kadar insanı birleştiremedik." (Seçme Eserler, cilt III, s.169) Dünya devrim deneyimleri bizlerin doğru fikirler oluşturması için büyük bir imkandır, MLM biliminin gerçekleştiği sahalardan olması itibarıyla de oralar- dan iyi öğrenmeliyiz.

Sorumuzun hasta olmadığı, hastalık olduğu zihnimize kazanmalı ve doğru eleştiri tarzını edinmek için teori ve politikaya yoğunlaşmalıyız. Doğru eleştiri tarzı çelişki yasanın, bu yasanın ifadesi olan zıtların birliği ve mücadelesini kavramakla ilişkilidir. Çelişki bize karşı kutupları ve bu kutuplar arasında mücadeleyi açıklar. Buradan, hataların bir komünist- teki burjuva yön olduğu, eleştirideki amacımızın ise hata yapan komünis-

tin kendindeki burjuvaziye yenmesine yardım etmek olduğu gerçeğine ulaşabiliriz. Çinli komünistler buna "iki nokta teorisi" diyordu. Yaygın eleştiri tarzı, diyalektik materyalist "iki nokta teorisi"ni değil, metafizik tek nokta teorisini uyguluyor. Her şeyde bir esas olmak üzere iki yön bulunur, Komünistler eleştiri tarzlarıyla, bu iki yön arasında süren hakim olma mücadelesine proletaryanın cephesinden katılır ve hata yapan komünistlerin bu süreçten güçlenerek çıkmasına katkı sunarlar.

Bir kez daha kendi meselelerimize odaklı bir hayatı bütünüyle reddedelim, kendimizi sınıf mücadelesinin denizine olanca gücümüzle atalım; bir kez daha, eleştiri silahını doğru kavrayalım, eleştiri ve özeleştiri silahını kullanmaya cüret edelim ve hatalarımızdan öğrenelim.

"Kobanê Zaferi İnsanlığa Umut ve İlham Olmaya Devam Ediyor"

HABER MERKEZİ- Halkların Demokratik Partisi (HDP) Merkez Yürütme Kurulu (MYK), 1 Kasım Dünya Kobanê Günü dolayısıyla "Kobanê zaferi insanlığa umut ve ilham olmaya devam ediyor" başlıklı bir açıklama yaptı.

Yazılı yapılan açıklamada, "İŞİD barbarlığına karşı Kobanê'de sergilenen destansı direnişin ve kazanılan zaferin üzerinden 7 yıl geçti. Orta Doğu'dan başlayarak bütün dünyayı karanlığa boğmaya çalışan saldırılara karşı Kobanê halkı 133 gün boyunca sergilediği eşsiz direnişle 21'inci yüzyılda özgürlüğün tarihini yeniden yazdı. İŞİD'e karşı mücadele özgürlükle barbarlığın, karanlıkla aydınlığın, demokrasiyle despotizmin kaçınılmaz hesaplaşmasıydı ve kazanan insanlığın ortak değerleri, kaybeden ise İŞİD zihniyeti ve arkasındaki karanlık güçler oldu" denildi.

İŞİD'in vahşeti karşısında uluslararası ve bölgesel güçler bir bir yenilgiye uğrarken, Musul gibi kentler bir günde düşerken; Kürt halkı bütün imkansızlıklarına rağmen inancın, direncin,

özgürlüğe adanmışlığın nelere kadir olduğunu tarihe not düştüğü ifade edilen açıklamada, "Yüreği Kobanê halkıyla atan dünyanın eşitlik ve özgürlük isteyen bütün insanları an be an bu mücadeleye şahitlik etti, hayranlık duydu. Kobanê direnişi aynı

zamanda insanlık vicdanını ayaklandırdı, ne zulme ne de buna karşı gösterilen bu direnişe hiç kimse seyirci kalamadı. Nobel Barış Ödülü sahipleri, akademisyenler, aydınlar, yazarlar ve demokratik kitle örgütleri başta olmak üzere harekete geçen yüzbinlerce insanın çağrısı ile 1 Kasım 2014'te Dünya Kobanê ile Dayanışma

Günü ilan edildi" diye kaydedildi.

İŞİD YENİLSE DE ZİHNİYETİ VARLIĞINI SÜRDÜRÜYOR

7. yıl dönümünde Kobanê'de filizlenen umudu, insanlığın zaferini, İŞİD karanlığını yırtarak geleceği aydınla-

ğını başarmak istiyor. Bugün AKP iktidarının Kuzey Doğu Suriye'ye yönelik saldırı tehditleri, partimize yönelik Kobanê'yle dayanışma protestoları gerekçe gösterilerek 6 yıl sonra başlatılan kumpas davası işte bu intikamın dışavurumudur" diye belirtti.

HDP MYK "Dün İŞİD başaramadı, bugün de onunla aynı hevese kapılanlar başaramayacaktır. Kobanê'de filizlenen ve bir halklar-inançlar bahçesine ve dayanışmasına dönüşen bu tarihsel zafer yaşamaya ve dünya halklarına ilham olmayı devam edecektir. Bir kadın devrimi olarak hayat bulan Kobanê devrimi tekçiliğe, erkek egemen zihniyete karşı güçlenerek varlığını sürdürecektir. 1 Kasım Dünya Kobanê ile Dayanışma Günü'nü kutlarken, karanlığa, işgale, zorbalığa karşı mücadelede hak ve hakikatin, direnen halkların yanında olduğumuzu bir kez daha vurguluyoruz. Kobanê ve Kuzey Doğu Suriye halklarına yöneltilen yeni saldırı tehditlerine karşı da tüm dünyadan aynı duyarlılığı bekliyoruz" denildi.

tan direniş meşalesini ve dünya halklarının onunla enternasyonalist dayanışmasını selamlayan HDP, "Biliyoruz ki; İŞİD yenilmiş olsa da onun zihniyeti halen varlığını sürdürüyor, karanlık ile aydınlık arasındaki bu tarihsel hesaplaşma devam ediyor. İŞİD ortakları Kobanê'den intikam alma arzusuyla yanıp tutuşuyor, İŞİD'in başaramadı-

Emperyalizme Bağımlılıkta Yunan Trajedyası

Ekim ayı ortalarında Yunanistan'ın emperyalizme bağımlılığını derinleştiren bir adım atıldı. Yunanistan hâkim sınıfları ABD emperyalizmi ile karşılıklı savunma "İş birliği-ikinci Değişiklik Protokolü Anlaşması", Fransız Emperyalizmi ile "Savunma ve Güvenlik için Stratejik Ortaklık Anlaşması" imzaladı. Başbakan Miçotakis yapılan anlaşmaları, emperyalizm ile bağımlılığın derinleştirilmesini, Yunan halkına "tarihi bir anlaşma" olarak anlattı. Emperyalizmin çıkarı olmadığı, taviz koparmadığı bir "anlaşma" yapmayacağı gerçeğinden hareketle Yunan hâkim sınıflarının komprador ilişkilerini derinleştirdiği ayan beyan ortadadır.

ABD emperyalizminin Yunanistan'la her zaman yaptığı bir yıllık anlaşmayı beş yıllık yapması ekonomik ve politik süreçle bağlantılıdır. ABD'nin Yunanistan'a konuşlanması doğrudan yakın "tehdit" olarak nitelendirdiği Rusya ile ilgilidir. Bilindiği üzere emperyalistler arasında başat güç olan ABD'nin başat konumu sallantılı durumdadır. Kendisine rakip olarak ortaya çıkan Rusya ve Çin'in güçlenmesine engel olamadı. Bu eksende son 20 yılda izlenen tüm politikalarda başarısız oldu. Bugün açısından ABD emperyalizminin dış politikasının merkezinde Rusya ve Çin bulunuyor. Emperyalist rekabette hegemon güç konumunu korumak isteyen ABD, Rusya'yı çevreleme, Çin'in önünü kesme adımı olarak Yunanistan'a konuşlanma politikası izliyor. Romanya ve Ukrayna'yı NATO'ya dahil etme girişiminden sonra Yunanistan'da dört bölgede (Dedeoğlu, Girit, Stefanoviko ve Litohora) askeri üs kurması, Balkan politikasının bir parçasıdır. ABD, Balkanlarda Rusya'ya karşı önleyici bölge ve olası bir çatışma durumunda saldırı bölgesi olarak kullanmayı hedefliyor. Balkanlar ve Doğu Avrupa hattında kurulacak bir tampon bölge, Rusya'nın güneye inişinin denetim altına alınması, hatta kesilmesiyle birlikte, Çin'in ekonomik ilişkiler bağlamında nüfuzunu artırmasına da bir önlem olarak ele alıyor. Böylesi bir politikaya ABD her zamankinden daha çok ihtiyaç duyuyor. Dünya pazar alanlarının paylaşımında Çin ve Rusya'nın nüfuz alanlarını artırması, Suriye ve Ukrayna gibi bölgesel savaşlarda her iki emperyaliste üstünlük kuramaması bu ihtiyacı doğuran nedenlerin başında geliyor. Balkan politikasıyla Avrupa'daki varlığını güçlendirmek isteyen ABD'nin bir diğer hedefi de AB'dir. AB içerisindeki anlaşmazlıklar, Almanya'nın ikircikli

tavrı, Rusya-Almanya arasında Kuzey Akım Doğalgaz Hattı Anlaşması, AB'nin kendi ordusunu kurma yaklaşımları, ABD'yi AB'ye karşı konumlandırmaya itiyor. Rusya'nın tamamıyla kuzeye sıkıştırılmasında AB'ye tam güven duymuyor. Dolayısıyla Yunanistan hamlesi AB'yi de kontrol altına tutma muhtevası taşıyor.

AB'nin "anlaşma" gereği Yunanistan'da konuşlanacağı üslerin dağılımına bakıldığında en kuzeyden (Dedeoğlu) en güneye (Girit), Ege, Akdeniz ve Karadeniz gibi geniş bir alanı denetim altına alma isteği görülecektir. "Anlaşma" kapsamında üslerin genişletilmesi, ek konuşlanma (dört üs haricinde), eğitim ve operasyon yetkisi, Romanya ve Bulgaristan'daki ABD üslerine hızlı sevkiyat yapma olanağı, ABD'nin bölgede kurmak istediği askeri ağ hakkında fikir

vermektedir. Miçotakis'in yapılan "anlaşma" için "savunma kalkanı" demesinin tek doğru yanı ABD'nin emperyalist rakiplerine karşı "savunma kalkanı" oluşturmasıdır. Bu kalkanın esas işlevi, "anlaşma" maddelerinde yer alan Yunanistan'ı korumak değildir. ABD'nin çıkarlarını korumak içindir. Bir yarı-sömürge olarak Yunanistan'a biçilen misyon, ABD'nin Balkan politikasına göre konuşlanmak ve onu harfiyen uygulamaktır. Yunan hâkim sınıflarının böylesi bir misyona dünden razı olduğu, yaptıkları her açıklamadan anlaşılmalıdır.

Yunanistan yarı-sömürge bir ülkedir ve emperyalizme göbekten bağlıdır. Dolayısıyla dış politikası da emperyalizmin bölgedeki çıkarlarına göre şekillenmektedir. ABD emperyalizmi kendisine bağımlı olan bu yarı-sömürge ülkeyi kendi çıkarları için kullanmaktadır. Türkiye'nin saldırgan politikalarını kışkırtıp bunun karşısında Yunan hâkim sınıflarını savunmacı bir pozisyona ittikten sonra kurtarıcı rolüne bürünüyor. Bu politik atmosferde istedikleri konuşlanmayı rahatça yapabiliyorlar. Yunan hâkim sınıflarından istediklerini alıyorlar. Geçmişten

bu yana Yunan ve Türk hâkim sınıfları arasındaki "tarihi" husumetleri de kullanıyorlar. Yunanistan-Türkiye gerginliği doruk noktasına çıkarılarak ABD emperyalizmi Balkanlar ve Rusya'ya ilişkin politikalarını hayata geçiriyor. İki ülkenin komprador hükümetleri de emperyalistlerden medet umuyor, onları sözde arkasına alarak diğerlerini sıkıştırmaya çalışıyor.

Yunan hâkim sınıfları emperyalistlerle girdikleri bağımlılık ilişkisine paralel 6 millik adaların 10 mil hava sahası olduğunu söylemesi, birçok adaya konuşlanması, Ege karasularını 17 mil kadar genişletmesi gibi hamleler yapmaktadır. Bu politikayla Türkiye ile "tarihsel" husumetin altını kaşırken diğer yandan, emperyalistlere verilen taviz, artırılan emperyalist sömürü, derinleştirilen bağımlılık şovenist ve milliyetçi politika ile üstü kapatılmak-

çı-şoven yaklaşımlarına cevap veriyor. Yunanistan'ın karasularını genişletme hamlesini savaş sebebi ilan etti. Bu refleksin ardında Türkiye'nin Anadolu'ya sıkışma ve parçalanma gibi ulusal güvenlik hezeyanı vardır. Korkunun artmasında en büyük pay AKP-RTE'nin emperyalistler arası "denge" siyasetidir. Uzun bir süredir Türkiye emperyalistlere sırtını dayamak suretiyle diğer emperyalistlere karşı çıkan bir politika izliyor. Jeopolitik konum ile ekonomik, siyasi, askeri ilişkileri bu politikasının aracı olarak kullandı. Bu politika emperyalist bağımlılığı derinleştirse de ABD Türkiye'nin şantaj siyasetine karşı işini şansa bırakmayarak Yunanistan'a yöneldi. Bu yönelişin önemli mesajlarından biri jeopolitik önemine rağmen Türkiye'nin vazgeçilmez olmadığını Türk hâkim sınıflarına hatırlatmaktır. Amaç, Yunanistan'ı alternatif olarak sunarak Türkiye'yi hizaya getirmektir. Türkiye'nin Rusya ile girdiği ilişkiler, S-400 ısrarı, İhvanca zihniyet, Ortadoğu' da "ayak direyişi" BOB kapsamında biçilen rol model niteliğini kaybetmesi ABD emperyalizmini alternatif yaratmaya sürüklemiş ve bu süreç Yunanistan'a bir fırsat yaratmıştır. İki yarı-sömürge emperyalist çıkarlar ekseninde karşı karşıya getirilmektedir. Her ikisinin de temel gayreti, uşaklığı en iyi kendilerinin yapacağını ispat etmektir. Tarihsel olarak bakıldığında da emperyalistler her bölgede böl-yönet politikasının bir türevi olarak yarı-sömürgeleri karşı karşıya getirerek kendisine bağımlı oluşunu güçlendiren bir politika izlemiştir.

Yunan hâkim sınıflarının emperyalizmle komprador ilişkilerinin ve milliyetçi-şoven politikalarının Yunan halkına hiçbir faydası yoktur. Tam tersi olarak Yunan halkı için sömürü, yoksulluk ve açlık anlamına gelmektedir. Milyar dolarlık silah alımlarının faturası yoksul Yunan halkına kesilecektir. Komprador Yunan burjuvazisi emperyalizmin uşağı olmak için çırpınırken uşaklığın ağır yükü ezilen Yunan halkının sırtına yüklenecektir.

Emperyalizm ile yarı-sömürgeler arasındaki ilişkide Yunanistan'ı bekleyen kaçınılmaz sonu 1920'lerde İngiliz emperyalizmi ile bağımlılık ilişkisi geliştiren dönemin Yunan başbakanı N. Venizelos'tan dinleyelim: "Müttefik olarak, müttefiklerin davası için vazife gördük... Felakete uğradık... Şimdi bizi yalnız bırakıyorlar...İngilizlerle ittifak yapıp yola çıkmanın nasıl bir felakete neticelendiğini bütün dünyaya göstereceğim."

tadır. Yapılan savunma anlaşmalarına göre Yunanistan ABD'den 24 adet F-35 savaş uçağı alımı için taahhüt verdi. Fransa'dan 2,32 milyar dolara 18 adet Rafale savaş uçağı, 4,5 milyar dolara 3 adet fırkateyn ve 3 adet korvet savaş gemisi alacak. Bunun anlamı artı değer sömürüsünün emperyalistlere aktarılması ve Yunanistan halkının daha fazla sömürülecek olmasıdır. Bir diğer anlamı da emperyalistlerin savaş sanayisinden ürettikleri metalleri yarı-sömürgelere ihraç etmesidir.

Yunanistan'ın ABD'nin Balkan politikasına teşne olmasının amaçlarından biri de Balkan devletleri içerisinde en güçlü devlet olabilme gayretidir. Bu amaç ekseninde ABD'nin Rusya'yı çevreleme politikasında ki baş aktör olmaya soyunmaktadır. Bu Yunan hâkim sınıflarının komprador kapitalizminin güçsüzlüğünün bir göstergesidir. Yunan hâkim sınıflarının kraldan çok kralcı kesilmelerinin karşılığı olarak ABD 2022-2026 arasında 134 milyar dolar savunma desteği verecek.

Kendisi de şovenizmi benimsemiş olan Türkiye Yunanistan'ın milliyet-

'Yaşasın Tiago Dos Santos ve Ademar Ferreira Köylülerinin Direnişi'

Faşist Brezilya devletinin 3000 askerle kuşattığı bölgedeki köylülerin direnişi kazandı. Tiago Dos Santos ve Ademar Ferreira bölgelerinde şimdilik kazanımla sonuçlanan direnişe dair Rondanio ve Batı Amazon Yoksul Köylüler Birliği (LCP)'nin açıklamasını okurlarımızla paylaşıyoruz.

"Yaşasın Tiagos Dos Santos ve Ademar Ferreira Köylülerinin Direnişi"

Soykırımcı ve faşist Bolsonaro'nun Ulusal Güvenlik Gücü, Rondônia valisinin askeri-polisi, toprak sahiplerinin kuklası Albay Marcos Rocha ve ayrıca Devlet Güvenlik Sekreterliği'nin komutası tarafından Santa Elina, Hélio Pachá, Porto Velho'nun kırsal bölgesi Nova Mutum bölgesinde bulunan Ti-

ago Dos Santos ve Ademar Ferreira bölgelerinde kendi topraklarında yaşayan ve üretim yapan köylü ailelere karşı yasadışı ve canice bir operasyon yürütülüyor.

Bolsonaro, aylar önce LCP'ye ve köylü mücadelesine karşı açık saldırılarına başladığından beri, özellikle Rondônia'da, toprak için verilen haklı mücadeleyi bastırarak için kaynakları, casusları, polis güçlerini vb. takviye kuvvetlerini kullanıyor. Bu amaçla birlikte farklı isimler altında sunulan çeşitli operasyonlar başlatıldı. Ancak bu operasyonların hepsi toprak mücadelesini ortadan kaldırmak ve 'Birlik'in büyük toprak soyguncularının çıkarlarına hizmet etmek gibi boş bir iddiaya sahip. Bu amaçladıklarını garanti etmek için hiçbir müdahaleden ve bu müdahalelerden oluşabilecek sonuçlardan kaçınmayıp kendi kanunlarını çiğneyerek köylülere ve onları destekleyenlere karşı her türlü suçu işliyorlar.

Onlar için; Bir sığır başı, bir çit direği veya bir ot yığını bir işçiden daha değerlidir. Aynı bölgede geçen 23 Eylül'de ajan olarak çalışan sivil polisler tarafından kuşatılan iki köylünün öldürülmesi için de aynı şey geçerli. Tiago dos Santos ve Ademar Ferreira bölgelerinde köylülere yönelik saldırılar hiç durmadı hatta aksine 11 Ekim'den bu yana, bölgelerdeki ailelere ve bölge sakinlerine yönelik saldırılar ve tacizler yoğunlaştı ve şuan sürmekte olan operasyonla sonuçlandı.

Ve bir kez daha tekrarlıyoruz, toprak mücadelesini baskıyla, yoksulları aşağılayarak, devrimci halk mücadelesinin liderlerini kovuşturarak, hapseterek ve öldürerek ya da korkakça katliamlarla durduracaklarını düşünen zenginler ve gericiler yanılıyorlar. Toprak, bir avuç asalak toprak sahibinin elinde toplandığı sürece, hiç kimsenin baskılarına aldırmağsızın köylüler lehine toprak mücadelesi devam edecektir. Ve artan baskıyla yaptıkları şey, şuanki hükümetin, di-

ğer önceki hükümetler gibi, toprak sahiplerinin en sadık savunucusu olduğunu ve iflas etmiş "hükümetin tarım reformunun" bile uygulayamayacağını açıkça ortaya koymaktır. Onlar için geriye kalan tek şey, Birlik topraklarının soyguncusu olan toprak beyleri için ajan olarak hizmet etmenin utanç verici ve canice rolüdür. Dahası, kırsal kesimdeki yoksullara bir parça toprak elde etmenin tek yolunun şiddet yoluyla olduğunu öğretiyorlar. Bu durum, toprakları fethetmenin tek olası yolunun "Tarım Devrimi" olduğunu giderek daha açık hale getiriyor.

Cellatlarınıza, sömürücülerinize ve zalimlerinize karşı tam ve kesin zafere kadar! Zaferimiz ne kadar uzun sürerse, bu Birlik arazi sahibi haydutlarının ödeyeceği bedel de o kadar yüksek olacak! Kim yaşarsa yaşasın görecektir!

RONDONIA VE BATI AMAZON YOKSUL KÖYLÜLER BİRLİĞİ – LCP"

Yoksul köylüler toprak ağalarını protesto etti

HABER MERKEZİ- İki yüz köylü, Soya Fasulyesi Derneği, Brezilya Mısır Üreticileri Derneği ve Brezilya Soya Tohumu Üreticileri Derneği'nin genel merkezinin önünde "latifundio"yu (büyük toprak sahiplerini) protesto etti.

Protesto, faşist Başkan Jair Bolsonaro'nun açıklıktan ölmek üzere olan köylülere yardım sağlayacak olan

yasa tasarısını (PL) 823/2021 veto-suna bir yanıtı. Brezilyalıların yüzde elli dokuzu, yiyeceğin çoğunu üreten köylüler de dahil olmak üzere gıda güvensizliği yaşıyor.

Protestocular LCP bayrakları ve "Tiago Campin dos Santos Yerleşimi" yazan bir pankart taşıdı ve otoyolu kapatmadan önce geçen kamyonlara el yazısı broşürler dağıttı.

TİGRAY HALK KURTULUŞ CEPHESİ İLERLİYOR

HABER MERKEZİ- Tigray'daki ayrılıkçı güçler yaptıkları açıklamada, Etiyopya'nın Amhara bölgesinde yer alan, stratejik öneme sahip Dessie şehrini kontrol altına aldığını belirtti.

Tigray Halk Kurtuluş Cephesi (TPLF) Sözcüsü Getachew Reda, konumu bilinmeyen bir noktadan bağlanan uydu telefonu aracılığıyla Reuters'a yaptığı açıklamada, TPLF savaşçılarının hükümete bağlı güçleri Dessie'den çıkardıklarını ve şimdi Kombolcha şehrine doğru harekete geçtiklerini söyledi. Sözcü, TPLF'nin çok sayıda Etiyopyalı askeri esir aldığını da sözlerine ekledi. Etiyopya hükümet sözcüsü ise konuya ilişkin yorum yapmadı.

Etiyopya hükümetine ait bir uçak Perşembe günü Tigray bölgesinin

kuzeyinde yer alan Mekelle'yi bombalamıştı. Bölgedeki bir doktor, neredeyse bir yıldır devam eden savaşta son bombardımanda 10 kişinin hayatını kaybettiğini söyledi.

ABD'DEN ÇAĞRI

ABD emperyalizminin Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada ayrıca Tigray Halk Kurtuluş Cephesi'ne (TPLF) "Dessie veXW Kombolcha şehirleri ve çevresindeki ilerlemelerini durdurmaya" çağırıldı.

KOMBOLCHA DA ELE GEÇİRİLDİ

Tigray Halk Kurtuluş Cephesi (TPLF) Pazar günü, güçlerinin Etiyopya'nın Amhara bölgesindeki başka bir stratejik şehrin kontrolünü ele geçirdiğini iddia etti.

TPLF'nin sözcüsü Getachew Reda, TPLF güçlerinin "Kombolcha'yı sıkı bir şekilde kontrol altında tuttuğunu" söyledi.

Bu TPLF'nin Amhara bölgesindeki en büyük ikinci şehir olan stratejik Dessie kentinin kontrolünü ele geçirmesinden 24 saatten kısa bir süre sonra geldi.

Yeni Halk Ordusu Komutanı Ka Oris Katledildi

HABER MERKEZİ- Filipinler Komünist Partisi'ne bağlı Yeni Halk Ordusu'nun komutanı ve Ulusal Demokratik Cephe Sözcüsü Ka Oris tedaviye giderken bir yoldaşı ile birlikte katledildi.

Filipinler Komünist Partisi yayın or-

ganları faşist devletin iddiasının aksine Ka Oris'in tedaviye gittiği esnada 29 Ekim günü silahsız bir biçimde katledildiğini ya da infaz edildiğini belirtti.

1947 doğumlu olan Ka Oris çocukluğundan bu yana Filipinler Komünist Partisi saflarında mücadele ediyordu.

Ka Oris ve yoldaşı Ka Pika'nın cenazeleri hâlâ ailelerine teslim edilmedi. Ka Oris'in ailesi, cenazesini Oris'in doğup büyüdüğü Siargao Adası'na defnetmek istiyor.

Sonbaharda Tohum Düştü Toprağa, Boy Verip Filizlenecek Yeni Baharlarda!

Deniz ve Muharrem'e...

Ekim ayı Kasım'a devriliyor. Doğa sararmış, baharda yeşermek üzere buğday tohumları düşüyor toprağa... Tıpkı doğa gibi insan da yaşam ve ölüm denkleminde... Her son, yeni bir yaşamın izdüşümü...

Ekim Kasım'a devriliyor... Yapraklar son deminde. Doğa yeni bir yaşam için kendini kapatıyor bir süreliğine. Doğa gibi insan yaşamının da son bulduğu kimileri için, yeni bir yaşam aydınlanıyor. Ölümün kendisi sonsuzluğu müjdeliyor...

Deniz ve Muharrem yoldaşlar... Doğanın yeniliğe hazırlanacağı bir mevsimde düştüler toprağa, silah elde direnerek. Kimileri için onlar öldü. Oysa yaşam onlarda fiilen sonlanmıştı sadece... Onlar, tıpkı sonbaharda toprağa atılan tohum misali halkın bağrına yerleşti, yeniden yaşam bulmak için...

İlmek ilmek işler gibi yaratmıştı ölümün yaşam tohumuna dönüşmesini Deniz yoldaş. Kendini var ettiği devrimci yaşamı içinde attığı her adım, devrimle bütünleşen ömrü, can suyu olmuştu bu tohumun.

Çukurova'dan denizin havasını taşımıştı Dersim dağlarına... Daha 16 yaşındayken başladığı ve kesintisiz süren devrimci yaşamında büyüdü, militanlaştı, kadrolaştı ve komutanlaştı. Zorlu süreçlerde, en güçlü fırtınalara karşı ayakta durmayı başabilen, kökü toprağa sınıksız sarılan militanlar vardır. Deniz yoldaş da yaşamı boyunca en güçlü kasırgalar içerisinde toprak diye bildiği partisine, onu bağrından çıkaran kitlelere ve devrime olan inancıyla göğüs gerdi güçlü fırtınalara. Kendi deyimiyle uzun ve meşakkatli yolları hep "altın

vuruşlarla" yürümeyi bildi. Çelişkiler karşısında çözümleyen, hesaplaşan ama hesaplaşma içinde "günah çıkarılardan" olmadı hiç. Önüne çıkan her çelişkide "ileri doğru daha güçlü nasıl adım atarım" hesabı içinde oldu.

Deniz yoldaş dendi mi; sessiz, sesiz, içine kapanık ama elini taşın altına koymaktan hiç çekinmeyen bir partili, bir komutan gelir onu tanıyanların aklına. Gençlik faaliyetinden itibaren önüne çıkan her görevi sadece görev olduğu için değil, esas olarak devrimci olmanın sorumluluğuyla omuzlamasını bilenlerdendi Deniz. Henüz devrimci yaşamının ilk yıllarında komsomol faaliyeti içindeyken, alan sorumlusu olan yoldaşın tutsak düşmesinin ardından omuzlarına yüklenen görevi tereddütsüzce üstlendi. Sorumluluk duygusu, süreci göğüsleme cüretini güçlendirmişti. Tarsus'ta faaliyetin toparlanması, kök salmasında en büyük emeği harcayan yoldaştı.

Dersim'de de zorlu yolların komutanıydı Deniz yoldaş. Gerilla faaliyetinin 8. Konferans sonrası gelişen her adımında onun izlerini görmek mümkündür. Sürecin ihtiyaçları onun hızlı adapte olan, gelişime açık, dinamik yapısıyla birleşince alanın politik, askeri önderliğinde elini taşın altına koyarak iz bırakmasını bildi.

Savaşın zorunlu seyrine emeğiyle harç olan militanları vardır. Eskiye, köhnemiş olanı çabuk temizler savaş, yıkar arındırır. Bunun için kendini savaşın ihtiyaçlarına teslim etmek gerekir. Muharrem yoldaş da öylesi militanlardandı. Kısa bir devrimcilik yaşamının hemen ertesinde katıldığı savaş saflarında yıkanıp arındı. Köylü kökenli olmasının getirdiği emekçi yapısı, savaş koşullarına adapte ol-

masında sorun yaratmadı fiili olarak. Ama çelişkiler yaşadı, sorguladı... Sorguladıkça geldiği yaşam ile içinde bulunduğu yaşamın ayrımlarını daha net anladı. Emekçi özelliklerini devrim için harcamaya karar verdi. Askeri olarak gelişen, sorgulayan, kimi zaman öfkeli, kimi zaman dingin sessizliği ile yer aldı devrimin savaş cephesinde. "Emmioğlu" diye çağırıldığı yoldaş Bakış (Samet Tosun) ve kuzeni Samet (Tanju Er) yoldaşların ölümsüzleşmeleri, onun için savaş gerekçesini daha da artırdı. Bir şeye karar verdi mi o kararı sonuna kadar götürmesini bilendi Muharrem yoldaş. Öyle yaptı, öyle yaşadı, öyle ölümsüzleşti devrimin emektar militanı...

30 Ekim-9 Kasım 2020... Eylül ve Ekim'deki ağır kayıpların hemen ertesi... Dersim Aliboğazi bombalanıyordu bu sefer... Deniz yoldaş komutasındaki bir birliğe yönelik tonlarca kazan bombası atılarak on gün boyunca yaralandı Aliboğazi...

Onlar, en zorlu koşulların ağır yükünü taşıyanlardan oldu. Düşmanın en kapsamlı saldırıları içinde tasfiyeciler saldırılara da göğüs geren, partiye yürüyen, savaş alanının partili, komutan ve militan kişiliklerindendi Deniz ve Muharrem yoldaş.

Bazen yazmanın kendisini anlamsızlaştırdığı süreçler vardır... Öyle bir süreci yaşıyoruz... Çünkü onlar zaten yaşamlarıyla anlatılacak ne varsa anlattı. Vermek istedikleri mesajı da can pahasına mücadele içinde verdiler. Asolan anlatmak değil anlamaktır onları. Çünkü onlar yaşamlarında bize ne yapmamız, nasıl yaşamamız ve nasıl savaşmamız gerektiğini gösterdi. Ve hala öğreniyorsak onlardan, "ÖLMEK YENİLMEK DEĞİLDİR KAVGADA".

Halk Savaşçıları Viyana'da anıldı

AVUSTURYA- Halk Savaşçıları anmak için Partizan tarafından 16 Ekim günü Viyana'da bir anma gerçekleştirildi.

"Kimse Karanlıklara Uyanmasın Diye Güneşi Uyandırmaya Gidenleri Anıyoruz" şiarı adı altında düzenlediğimiz bu anma etkinliğimizde, sizleri tüm Partizan coşkuumuz ve devrimci duygularımız ile selamlıyoruz" denilerek gerçekleştirilen selamlamanın ardından kitle saygı duruşuna davet edildi.

Saygı duruşunun ardından 2020 yılında ölümsüzleşen Dersim şehitlerinin yaşam ve mücadelelerinden kesitler sunulan sinevizyon gösterildi. Ardından Avusturya Partizan adına yapılan konuşmada; "2020 yılında Dersim savaş alanında ölümsüzlüğe uğurladığımız Proletarya Partisi Merkez Komite üyesi Nubar yoldaş, savaşın askeri kurmaylarından Özgür ve Deniz yoldaşlar ile Halk Savaşçıları Şerzan, Rosa, Asmin ve Muharrem yoldaşları anmak amacıyla toplandık. Sınıf mücadelesinin zorlu süreçlerinde yılmınlığa-karamsarlığa meydan okuyarak, kavganın kızıl bayrağını bizlere emanet ederek ölümsüzleşen yoldaşlarımızı anmak elbette bir toplantıyla mümkün değildir. Onlar şahsında devrim ve komünizm mücadelesinde ölümsüzleşenleri anmak; her birinin mücadele içerisinde konumlandıkları, yükledikleri sorumluluğu kuşanarak daha ileriye hedefleyen bir konumlanma içerisinde olarak sınıf mücadelesinin engin denizi içerisinde tüm benliğimizle atılmak ve zafere kilitlenmektir. Esas olan budur. Başarmamız gereken de budur" denildi. Konuşmanın sonunda 2020 Dersim şehitlerinin Proletarya Partisinin ihtilalci çizgisinin temsilcilerinden olduğu vurgulanarak; "Bir kez daha onların bıraktığı bayrağı bir an olsun yere düşürmeden, onlardan daha ileri koşacağımızın sözünü veriyoruz" denildi.

Son olarak sahneye Partizan Şiir ve Müzik Topluluğu davet edildi. Ölümsüzleşen yoldaşları anarak programa başlayan grubun şiirler eşliğinde seslendirdiği ezgilerin ardından anma etkinliği kitlenin hep birlikte attığı sloganlarla sona erdi.

Aşkın, Cafer ve Muharrem: Bir gün ama mutlaka!

Sabah serinliğinin düştüğü çiğlerle kaplı otlara basarak ilerlerken, ardımızda çizgi gibi izler bırakıyorduk. Gün doğumunu selamlayan kuşlar, havayı civıltılarıyla dolduruyordu. Devriye bölgesine vardığımızda kuş sesleri arasından farklı sesleri yakalamaya, alacakaranlıkta gözlerimizle etrafı taramaya çalışıyorduk. Gözümüz kulağımız dört bir yanı kollasa da randevudaki yoldaşların geleceği istikamete çevriliyordu en çok. Yeni gelecek yoldaşları ilk biz karşılayacaktık, sabırsızlığımız bundandı. Ama gelen olmadı. Devriye görevini devralmaya gelen birimdeki yoldaşlardan aldık müjdeyi; beklenen yoldaşlar gelmişti. Başka bir istikameti kullanmışlar. Ne de olsa gerilla için her yol, adım basılabilecek her yer patikadır... Güvenliği zayıflatmamak için ve tabii yeni gelen yoldaşları bir an önce görmenin, onlarla tanışmanın sabırsızlığıyla hızlıca görevi devrediyor, koşar adım konaklama yerine ilerliyoruz.

Yeni gelen yoldaşlar yeni haberler demektir. Umudun daha da büyümesinin müjdesidir onlar.

Coşku ve mutluluk anlamına gelen armağandır her biri. Kalabalık bir grupla karşılaşıyoruz konaklama yerinde. Tüm yoldaşlar yeni gelen yoldaşların etrafını sarmış, sohbet çoktan koyulaşmış. Kucaklaşıyoruz, tanışıyoruz. Her zamanki gibi dikkatimizi ilk olarak "yaşlı" ve de çok genç olan yoldaşlar çekiyor. Ama bir tanesi var ki adeta çocuk; Aşkın yoldaş.

Yeni gerillalara hemen yeni isimler konulur. Onlar için yeni olan bu alanda eski bir gelenektir bu; toprağa düşenlerimizin mücadelelerini, silahlarını, kararlılıklarını devralmanın bir simgesidir onların ismini almak. Aşkın'ımıza da Doğan Altun yoldaşın ismi veriliyor. Doğan yoldaş, sadece küçüklüğü ile değil yüzü ile de dikkatimizi çekiyor kimimizin. Bu yüzü daha önce görmüş gibi hissediyoruz. Gizlilik gereği herhangi bir şey de soramıyoruz. Sonradan anlıyoruz; yüzü, amcası olan hain Selahattin Günel'e benziyor. Doğan yoldaş, zamanında sevdiği amcasının bir hain olduğunu öğrenince şaşırılmış, etkilenmiş. Fakat bilinci ve mantığı ile hareket ederek o haini değil, yine ak-

rabası olan Bahattin Günel ve Sinan Günel yoldaşların yolunu izliyor, hep ileri akıyor: Devrim için ileri.

Doğan yoldaş ilkokulu yarıda bırakmıştı. Gencecik yaşında bir matbaada işçi olarak çalışmaya başlamıştı. Bu çalışma deneyimi, yaşadığı ekonomik zorluklar onda emek bilincini ve disiplinli olmayı geliştirmeye de yaratmıştı. Gerillaya yeni katılan, özellikle öğrenci kökenli yoldaşlar, daha sert olan askeri disiplin konusunda en başlarda zorlansalar da o bu konuda zorluk yaşamamıştı... Emek bilinci ile maddi değerlerimizi korumaya özen gösterir, yoldaşları bu konularda yönlendirirdi. Ama emek bilinci, sadece maddi değerlerle sınırlı değildi. En büyük emek, insana verilen emektir. O da yoldaşlara, kitle faaliyetinde halka karşı bu sorumluluğunu en iyi şekilde yerine getirmeye çalışıyor, aynı zamanda yoldaşların kendisine verdiği emekleri boşa çıkarmıyordu.

Girdiği sayısız çatışma ve eylemlerdeki coşkusu ve militanlığı ile hep öndeydi... Ateş üstünlüğümüz karşısında düşmanın silahlarının susması, ilk kez deneyeceğimiz bir bombayı kullandığında düşmanın şaşkına dönüp ateşi kesmesi, bir şortlandı devirip düşman askerlerine kayıp verdirerek şehitlerimizin hesabını sormamız ve benzeri nicelerini yaşarken de anlatırken de o taşkın coşkusu üzerindeydi hep. Düşman bilinci sürekli diriydi. Operasyonların çok yoğun olduğu, her gün sık sık düşmanla karşılaşma ve çatışmaların yaşandığı günlerden birinde, düşmanın operasyonlarda koku takibinde kullandığı köpeği oracıkta sessizce öldürmüşlerdi, onun fikriydi bu.

Doğan'ımız, sevgili ufaklığımız kuru toprağın yağmur damlalarını hızla emmesi gibi doğruları içine çekip sindiriyordu. Ve Muharrem Yiğitsoy yoldaşın şehit düştüğü pusuda, o yine aynı tereddütsüzlük ve bağlılıkla yoldaşları ve dostları korumak için ateş hattında kalmış; o esnada yaralanmıştı. Günlerce süren çatışmalar sonuncunda kendisi gibi yaralı olan Cafer Kara yoldaşla birlikte, grubu engelleyip riske sokmamak için kendilerini bırakmalarını istemişler; sloganları ve mermileri ile direnerek,

çatışarak şehit düşmüşlerdi.

Çatışma sonrası bir köye giden gerillalar evde günlerdir ağzına bir lokma bile koymamış ve sürekli ağlayan bir kadınla karşılaşırlar. Yoldaşlar halkı öyle etkilemiş, öyle kaynaşmışlardır ki, halk kendini unutmuş şehitlerin yasını tutmaktadır. "Geliyorsunuz, kendinizi sevdireyorsunuz sonra da şehit düşüyorsunuz" diye sitem eder gerillalara kadın... Şimdi o dağlarda onların adımladıkları patikaları yeni

savaşçılar adımlıyor; onların isimlerini, silahlarını, kararlılıklarını kuşanan yeni savaşçılar.

Bir gün yeryüzü cennet olacak. Mavi göğün altında çiçeklerle kaplı yeryüzünün üstünde yeni bir dünya kurulacak, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya. Ancak onların emekleri ile büyüüp, kanları ile sulanmış topraklarla var olacak o güzel dünya. Bir gün. Ama mutlaka!

Veli Karasu: 1962 Dersim doğumludur. 1976' da Ankara'ya ağabeyinin yanına yerleşir. Adana'da öğrenciyken Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle tanışır. 8 Kasım 1979'da Eşref Şahlar ile birlikte faşistlerin kurdukları bir tuzakla katledilir. Faşistlerin elebaşı daha sonra TKP/ML Adana Parti örgütü tarafından cezalandırılmıştır.

Eşref Şahlar: 1962 doğumludur, Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle öğrencilik yıllarında tanışmıştır. 8 Kasım 1979'da faşistlerin saldırısıyla katledilmiştir.

Nubar Yalımyan: Ermeni milliyetine mensuptur. 1957 Mardin Silopi doğumludur. Ailesinin İstanbul'a taşınmasıyla birlikte Surpraç Ermeni Lisesi'ne yazılır. Daha sonra Dericiyan Lisesi'nde öğrenim hayatına devam eder. 1976 yılında TKP/ML'nin düşünceleriyle tanışır ve savunmaya başlar. Hollanda'da aktif faaliyetine devam eden Yalımyan, 5 Kasım 1982'de Utrecht kentinde MİT tarafından katledilir.

Ali Haydar Aslan: 1957 Dersim Mazgirt Sindam köyü doğumludur. 8 Kasım 1983'te Nazimiye merkezine bombalı pankart asmak isterken, bombanın elinde patlamasıyla şehit düştü.

Fethiye Batmaz: 1976 Dersim Ovacık Ada köyü doğumludur. 7 Kasım 1993'te Dersim Hozat'ta çıkan bir çatışmada şehit düştü.

Hüseyin ve Rıza Akdemir: 1949 Erzincan Çayırılı doğumlu olan Hüseyin Akdemir devrimci düşüncelerle Erzincan

can Erkek Sanat Enstitüsü'nde tanışır. Erzincan Kültür Derneği ve Tandırbaşı dergisinin kuruluşunda önemli katkıları olmuştur. Öğrenci örgütlenmelerinde aktif olarak görev alan Hüseyin Akdemir, 1975'te Erzincan'da çıkan olaylarda ezilen halkın yanında yer alarak olayların sınıf savaşımının bir sonucu olduğu propagandasını yapar. Çayırılı'da o yıllarda görev yapan polis Ömer Usta'nın faşistlere hedef gösterdiği Hüseyin Akdemir, ÜGD'ye üye olan faşistler tarafından 10 Kasım 1976 günü akşamı işyerinden eve giderken kardeşi Rıza Akdemir ile birlikte pusuya düşürülerek bıçak, nacak, balta ve sopalarla saldırıya uğrar. Hüseyin Akdemir bu saldırıda şehit düşerken orada yaralanarak hastaneye kaldırılan kardeşi Rıza Akdemir ise bir hafta sonra 17 Kasım 1976'da ölümsüzleşir.

Aziz Gözetmen: Toprak ağalarının istekleri doğrultusunda alçakça katliamlar yapan DDKD'liler 4 Kasım 1979'da Viranşehir'de Aziz Gözetmen'i katleder. Eski Urfa caddesinin Kasaplar kesiminde DDKD'lilerle devrimci-komünistler arasında başlayan tartışma kısa zamanla silahlı saldırıya döner ve bu saldırıda Aziz Gözetmen ölümsüzleşirken Mehmet Beyhan da ağır yaralanır. Asıl hedefin Mehmet Beyhan'ın olduğu saldırıda, Aziz Gözetmen Mehmet Beyhan'ı korumak için üzerine kapaklanmış ve çoğu kurşunu kendi yemiştir. Bu saldırıda Mehmet Beyhan 9 kurşunla ağır yaralanmıştır. Aziz Gözetmen bu tavrıyla gerçek yoldaşlığın ne demek olduğunu hepimize göstermiştir.

“DERSİM’DE HER MEŞENİN ALTINDA BİR SEYİT RIZA VAR”

“Cumhuriyet hükümeti, bu sizi şefkat ve merhamet kucağına almak, sizi mesut etmek istiyor. İçinizde, bunu anlamayanlar çoktur ki, ona hürmetsizlik ediyor, veyahut içinizde bazıları şahsi menfaatleri için sizi kurban vermek istiyor. Cumhuriyet hükümeti, bu gerçeği bildiği içindir ki, sizlere son ihtarını yapıyor. Onun size son şartları şudur: sizi ayaklandırmaya çalışan zavallıları Cumhuriyet hükümetine teslim ediniz. Aksi taktirde, yani dediklerimizi yapmazsanız, her tarafınızı sarmış bulunuyoruz. Cumhuriyetin kahredici orduları tarafından kahredileceksiniz. Cumhuriyet hükümetinin bu son şefkat merhametini bildiren bu bildirisini 24 saat çoluk ve çocuğunuzla beraber okuyun. Düşünün ve çabuk karar verin. Yoksa hiç istemediğimiz halde, sizi mahvedecek olan kuvvetler harekete geçeceklerdir. Devlete itaat gerekir.” (Türkiye Cumhuriyeti’nde ayaklanmalar, 1924-1938 isimli resmi ve askeri yayın, s.390-391)

Dersim isyanı sırasında 4 Mayıs 1937’de yukarıdaki bildiri Türkçe, Osmanlıca ve “mahalli lisana” (?) –Kürtçe dememek devletin temel politikası gereği farz sayılmış olsa gerek! göre çoğaltılarak uçaklarla Dersim’in dört bir yanına saçılmıştır. Bildiri dikkatli okunduğunda “şefkat ve merhamet” ile “tehdit”lerin içiçe geçtiği rahatlıkla görülür. Aynı tarihli Bakanlar Kurulu’nun “gayet gizli” kararında direnişte olan köylerin yakılıp yıkılması ve direnenlerin Batı’ya sürgün edilmesinden temel bir politika olarak sözedilirken, devlet burada “şefkatli elleri”ni vatandaşlarına uzatarak, tarihi boyunca sergilediği ikiyüzlülüklerden birini daha arz-ı endam etmiştir.

İşte tarihi boyunca sistemi en fazla “uğraştıranlardan” biri olmuştur Dersim halkı. Baskıcı merkezi otoriteye karşı pek çok irili ufaklı isyan olmuştur Dersim topraklarında. Bu durum hem özelde Dersim hem de genelde T. Kürdistanı için geçerlidir. isyanlara karşı yürütülen mücadele ağa ve aşiretlere karşı gibi gösterilmeye çalışılmıştır sistem tarafından. Kürtlerin “islah edilmesi”, “medenileştirilmesi” gereken bir kitle olarak gösteren anlayışa karşı Kürtler 1930’da Xoybun örgütünün önderlik ettiği Ağrı isyanı ve 1937’de Seyit Rıza’nın önderlik ettiği Dersim isyanıyla direnç gösterdiler. Ağrı ve Dersim isyanları Şeyh Sait isyanından farklı olarak, gerek askeri açıdan daha disipline olmuş olmaları

ve gerekse konumlanma alanlarının görece uygun olması nedeniyle devleti daha uzun süreli çatışmalara zorlamışlardır.

T. Kürdistanı ve ülkenin farklı yerlerinde çıkan ayaklanmalara karşı ilk olarak 1925 yılı başlarında ilk Genel Müfettişlik kuruldu. Buna göre temel amaç sorunları birbirine benzeyen vilayetlerde fikir, düşünce, idare ve işbirliğini tesis etmektir. Asıl nedense tamamen siyasidir. Gelişen ayak-

lanmalara karşı girişilecek ideolojik, politik ve askeri eylemleri koordine etmek için oluşturulmuştur. Öte yandan bakanların sahip oldukları yetkilerin gerekli alanları Genel Müfettiş’e (Genel Vali) verilebilecektir. Bu da özellikle T. Kürdistanı’nın kanunlardan ziyade kararnamelerle yönetileceğini göstermektedir.

Tunceli Kanunu 25 Aralık 1935’te kabul edilmiştir. 2884 Sayılı Tunceli’nin idaresi hakkındaki kanun ise 11 yılı aşkın bir zaman uygulanmıştır. Bütün bu uzatmaların gerekçesi “özlener huzur ve emniyetin sağlanamaması” olarak belirtilmiştir.

Nuri Dersimi anılarında Elazığ Valisi Deli Fahri ile şöyle bir anısını aktarmaktadır: “1931 ilkbaharı sonlarına doğru bir gün jandarmalar beni ikametgahımdan alıp doğrudan Fahri’nin huzuruna götürdüler... Sağ elini

başına çekerek bana göstermiş ve aynı vahşi eda ile ‘Bu nedir?’ demiştir. ‘Beyefendi, bu başınızın bir kılıdır’ dediğimde, ‘Bilemedin, bilemedin’ diyerek odanın içerisinde bir tur yaptıktan sonra, korkunç bir tavır ve vahşi bir eda ile yine önüme dikilip başından bir tek kıl çekerek: ‘Bu nedir?’ demiştir”. Kendisinin aynı cevabı vermesi üzerine tekrar tekrar saçından bir kıl koparıp kendisine sorduğunu, sonunda bilmediğini söylediğinde:

taşlara çarpılarak öldürülmesi sık sık rastlanan, temel bir politika olarak yürütülen olaylardandır. Köylerin, ormanların yakılması, evlerin yakılması, hayvanların öldürülmeleri veya gasp edilip orduya mal edilmeleri, sulara zehir dökülmesi aynı temel politikanın başka görüntüleridir.

Bu olanlar esnasında daha insani bir politika uygulamak isteyenlere bile tahammül edilmemiş, görevlerinden alınarak haklarında soruşturma açılmıştır.

Tüm bu uygulamalara karşılık Mustafa Kemal, dünya kamuoyuna kendini ezilen, saldırıya uğrayan, haksızlıklara uğrayan yoksul halkların dostu olarak göstermeyi hiç ihmal etmemiştir. Örneğin, İtalya’nın Habeşistan’a saldırmasını, Mussolini’nin Habeşistan halkına “yabanlar” demesini “şiddetle eleştirmektedir”. Mussolini’yi “asker çizmesi giymiş sırtlan” diye nitelendirmektedir, oysa Dersim’de kan gövdeyi götürmektedir, bunu dile getirmesi de mümkün değildir pek tabii ki. Gizli belgelerde “paraya acımaksızın, içlerinden çok adam kazanıp kullanmaya çalışmak lazımdır” denilerek “böl-yönet” politikası önerilmekte ve uygulanmaktadır.

“BÖL-YÖNET” POLİTİKASI VE İHANET

Tarihi boyunca aşiretleri birbirine kıskırtarak, mezhepsel farklılıkları kullanarak, farklı ulusları birbirine düşürerek yoksul halkın bir araya gelmesini ve karşı gelmesini engellemeye çalışan sistem bunu Dersim isyanında da uygulamıştır.

Reyber, Seyit Rıza’nın erkek kardeşinin oğludur, yani yeğenidir. Amcası Seyit Rıza ile aile içi bir sürtüşmesi vardır, bu yüzden onun isyancı fikirlerine karşı çıkmaktadır. Devlet bu durumu kullanır ve kısa süre sonra onu ajanları haline getirir. Seyit Rıza durumun farkındadır, fakat devlet de Reyber’in isyancılarla işbirliği yaptığı lafını yaymaktadır. Böylece Reyber’in Seyit Rıza ve Alişer’e yaklaşmasını sağlamaya çalışmaktadır.

Dersim isyanının önderliği Seyit Rıza’daydı, askeri planlarını ise Alişer düzenliyordu. Bu yüzden General Alpdoğan’ın öncelikli hedefi Alişer’i yok etmektir. Seyit Rıza’nın karargah merkezi Halvari Vank, Alişer’in ise Ağdat idi. Reyber silahlı sekiz adamıyla Alişer’in bulunduğu mağaraya giderek alçakça Alişer’i ve eşi Zari-fe’yi katletmiştir.

yazının başlangıcı 24. sayfadadır

dayanışma ziyaretinden dolayı teşekkür ediyorum, hoş geldiniz diyorum.” Yapılan konuşmaların ardından, “Başkan zammını al başına çal”, “Direne direne kazanacağız” sloganları atıldı.

İşçiler davul ve klarnet eşliğinde halaya durdu. Daha sonra Grup İsyan Ateşi müzik dinletisi gerçekleştirdi.

İİŞSP'DEN DAYANIŞMA MESAJLARI

Sıfır zam dayatmasına karşı greve çıkan Bakırköy Belediyesi işçilerini ziyaret eden İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu (İİŞSP) grevi sahiplerini belirterek, işçilerin haklarının bir an önce verilmesini istedi.

İİŞSP adına işçilere seslenen Sağlık-İş İstanbul Şube Başkanı Nedime Mutlu Yıldırım, “Şubeler platformu olarak yanınızdayız. Pandemi döneminde işçiler hayatları pahasına çalışırken işçilere insanca yaşayacakları ücreti dahi çok görüyorlar. Bugün Bakırköy Belediyesi’nde de yaşananlar bunun örneğidir. Sizler insanca yaşamaya yetecek ücret istiyorsunuz ve buna tahammül edilmiyor. İşçinin haklarına göz koyanlara karşı greve çıktınız çıktığınız grev, hepimizin grevidir. Hep birlikte dayanışma ile başaracağız. Sendikalar olarak yanınızdayız maddi manevi desteklerimizi sunma-

ya devam edeceğiz” dedi.

“BAKIRKÖY BELEDİYESİ İŞÇİLERİ KAZANACAK”

Daha sonra konuşan DERİTEKS İstanbul Avrupa Yakası Temsilcisi Veysel Arslan, “Sözde sosyal demokrat olanlar önce işçinin alacaklarına göz koyuyorlar. İşçilerin ücret artışı isteğine sıfır zam dayatarak karşılık veriliyor. Bu iki yüzlü davranışlarına karşı sıfır zam dayatmasına karşı greve çıktınız ve bizlerde bu grevi büyüteceğiz. Sınıf dayanışması ile hep birlikte kazanacağız” diye konuştu.

Liman-İş İstanbul Bölge Başkanı Sinan Ceviz ise, “Kerimoğlu bugün mesai arkadaşlarını, sizleri mesai arkadaşı gibi değil köle gibi görüyor. Kibirle hareket ediyor ve bu nedenle haklarınızı budamak istiyor. Sıfır zam dayatıyor. Bakırköy işçisi köle değildir. Kerimoğlu attığı bu adımla her gün yalnızlaşırken sizler her gün dayanışma ile büyüyörsünüz. Greviniz dalga dalga büyüyor. Kibirle bu adımı atanlar sizlerin ve bizlerin ortak mücadelesi ile yenilecekler ve Bakırköy Belediyesi işçileri kazanacak” dedi.

TALEPLER KABUL EDİLENE KADAR GREV DEVAM EDECEK

Bakırköy Belediyesi’ndeki greve iliş-

kin açıklama yapan Belediye-İş, sıfır zam dayatmasını kabul etmeyeceklerini ve talepleri yerine getirilene kadar grevi sürdüreceklerini ifade etti.

Bakırköy’deki grevin, belediye yönetiminin sıfır zam dayatması nedeniyle başladığını belirten Belediye-İş Genel Yönetim Kurulu, bu dayatmanın kabul edilemeyeceğini vurguladı.

Belediye-İş tarafından yapılan yazılı açıklamada, “Bakırköy Belediyesinde çalışan üyelerimizin grevde olmasının tek sebebi; hayat pahalılığının, geçimin, eve ekmek götürmenin git-tikçe zorlaştığı ülkemizde işverenin sıfır zam dayatmasıdır. Hiç kimse bizden, üyelerimizi açlığa, yoksulluğa mahkûm etmemizi; insanca yaşayabilecek bir ücret olmadığı sürece bu sözleşmeye imza atmamızı beklemsin. Belediye işçileri köle değildir” ifadeleri kullanıldı.

Sıfır zam dayatmasının kabul edilemez olduğu vurgulanan açıklamada, “Sıfır zam dayatan bir sözleşmeyi kabul edeceğimizi düşünenler hayal dünyasında yaşıyorlar ve Türkiye gerçeklerinden bihaberler. Bir başka sendikanın haksız yetki itirazı nedeniyle gecikmeli olarak başlayan ve bizim bütün iyi niyetli çabalarımıza rağmen masada sonuçlanmayan bu

grevin faturası, Bakırköy emekçilerine ve onların ailelerine çıkarılamaz. Biz Bakırköy Belediyesinde yasal grev hakkımızı kullanıyoruz. Biz kimseden han hamam saray istemiyoruz. Hakkımız olmayan bir şeyi talep etmiyoruz. İnsan onuruna yaraşır ve çocuklarımızı namerde muhtaç ettirmeyecek ücret talebindeyiz. Bu taleplerimiz karşılık bulduğunda her an oturup konuşmaya ve toplu sözleşmeyi bitirmeye hazırız. Taleplerimiz yerine getirilene kadar demokratik ve yasal hakkımız olan grevimizi sonuna kadar sürdüreceğiz, bunun bedeli varsa da ödemeye hazırız” denildi.

DAYANIŞMA ÇAĞRISI

CHP’li Bakırköy Belediyesi’nin “sıfır zam” dayatmasına karşı “açlık sınırında yaşamak istemiyoruz” diyen işçiler dayanışma çağrısı yaptı.

“Kimimiz masa başında, kimimiz sokakta Bakırköy halkına hizmet ediyoruz” diyen işçiler, insanca, güvenli ve sağlıklı bir yaşam geçirmeye yetecek kadar ücret istediklerini ifade ettiler.

“Sıfır zam teklifini ve işten atılma tehdidini kabul etmiyoruz” diyen işçiler “mücadelemize destek vermenizi umut ve direnişle bekliyoruz” çağrısı yaptı.

Metal işçileri eylemde: Geçinmek istiyoruz!

HABER MERKEZİ- irleşik Metal-İş’in örgütlü olduğu çok sayıda fabrikada eylem yapan metal işçileri geçinemediklerini vurguladı. Ortak bir metnin okunduğu eylemlerde işçiler, gelirden ve vergide adalet istedi.

Yapılan açıklamalarda “Ülkeyi yönetenlere göre ekonomi şahlanıyor ama işçi sınıfı başta olmak üzere geniş halk kesimleri için şahlanan tek şey işsizlik, pahalılık, faturalar, borçlar, zamlar... 2022 kışına pahalılık ve işsizlik damgasını vuracak. Ülkeyi gerçek anlamda bir karakiş bekliyor” dendi.

“SOMUT ÖNLEMLER ALINSIN”

Türkiye’nin salgın süresince milli gelirine oranla kendi halkına en az nakit desteği veren ülkelerden biri olduğu vurgulanan açıklamada, “İşçilerin patronundan daha yüksek

oranda vergi ödediği bir ülke haline geldik. Pandemide halk işsizlikle ve geçim zorluklarıyla mücadele ederken bir avuç ayrıcalıklı şirketin vergi borçlarının sıfırlanıyor, İŞKUR ve SGK kaynaklarından şirketlere kıyaklar yapılıyor. İşsizlik rekor kırarken, işçilere ait olan İşsizlik Sigortası Fonu kaynaklarının çoğunun büyük bölümü patronlara aktarılıyor. İşçiler, emekçiler, işsizler, emekliler, küçük esnaf, çiftçiler, dar gelirli, yani bu halkın çok büyük bir çoğunluğu ise adaletsizliklerden bıktı: “Geçinemiyoruz” diyenler çözüm istiyor. 2022 karakişına karşı halkın ekmeğini savunmak için acil önlemler alınmalıdır! Gelirden ve vergide adalet sağlanmalıdır! Bıçağın kemiğe dayandığı şu günlerde biraz nefes almak için ülkeyi yönetenleri acil önlemler almaya

çağırıyoruz. Üç beş şirketin hatırına bir gecede çıkan Cumhurbaşkanlığı kararnamelerinin, açlık ve yoksullukla boğuşan milyonlar için neden çıkmadığını soruyoruz. Pembe tablolar çizmeyi alışkanlık haline getiren siyasi iktidarı uyarıyor, 2022 bütçesi ve asgari ücreti belirlenirken “geçinemiyoruz” diye haykıran halkın ekmeği için somut önlemler almaya çağırıyoruz” dendi.

“ASGARI ÜCRET VERGİ DİŞİ BIRAKILSIN

Metal işçileri taleplerini şu şekilde sıraladı:

Asgari ücret ve bütün ücretlerin asgari ücret kadarı için tüm vergi ve kesintiler sıfırlansın ve net ödensin. Böylece tüm ücretler yaklaşık 750 lira artırılsın.

Asgari ücret sonrası ilk vergi dilimine uygulanan tarife oranı yüzde

10’a indirilsin. Vergiye esas gelir dilimleri milli gelire göre artırılsın.

En düşük emekli aylığı asgari ücret düzeyine yükseltsin.

Elektrik, su, doğal gaz ve internet faturaları vergi ve kesintiden muaf tutulsun.

Tüm gıda ürünlerinde KDV sıfırlansın.

Metal işçileri “Bu adaletsiz düzene karşı, sömürüye karşı örgütlenmeli, sendikalı olmalı, hakkımızı aramalıyız. Bir araya gelerek, omuz omuza vererek, örgütlenerek kazanabiliriz! Mücadelemizi ve örgütümüzü işyeri işyeri, sokak sokak, meydan meydan büyüteceğiz! Herkese iş, ekmek ve güvenli bir gelecek sunan bir düzeni omuz omuza kuracağız” dedi.

"Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız" Birlik, Mücadele, Zafer!

İSTANBUL- Bakırköy Belediyesi işçileri "sıfır zam" önerisiyle tıkanan toplu sözleşme hakları için belediye önünde direnmeye devam ediyor.

Belediye işçilerinin grevini Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB), İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu (İİŞSP) gibi çok sayıda devrimci, demokrat kurum ve sendika dayanışma ziyaretinde bulundu.

DDSB'DEN ZİYARET

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB), grevdeki Bakırköy Belediyesi

işçilerine dayanışma ziyaretinde bulundu.

Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube'de örgütlü Bakırköy Belediyesi işçilerinin grevi 8'inci gününde tüm coşkusuyla sürüyor. DDSB, bugün (1 Kasım) öğlen saatlerinde işçilere dayanışma ziyaretinde bulundu.

Kısa bir yürüyüşle işçilerin bulunduğu alana yürümek isteyen DDSB'liler polisin engelleme çabasına karşın "Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız! Birlik, Mücadele, Zafer!" yazılı pankart ve sloganlarla işçilerin yanı-

na yürüdü.

Belediye işçileri ziyarete gelenleri, "Hoş geldiniz dostlar, omuz verdiniz", "Bakırköy işçisi yalnız değildir", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganlarıyla karşıladı.

Grev alanında söz alan DDSB temsilcisi, "Değerli Bakırköy emekçisi işçiler, sizleri DDSB adına selamlıyorum. DDSB, sizin bu onurlu mücadelenizin yanında yer almak, bunu kazanıma dönüştürmek için var gücüyle sizi desteklemeye devam edecektir. Bakırköy işçisi kendi geleceği için, eme-

ğin sömürsüne karşı verdiği mücadeleyi selamlıyoruz. Bu mücadelenin ancak birleşerek kazanılacağını hatırlatıyoruz. Bizi bölmek isteyenlere karşı geleceğimize sahip çıkarak örgütlenelim."

Belediye İş İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Savaş Doğan, grevin 8. gününde olduğunu hatırlatarak, "Yüzde 0 zam dayatmasına karşın tüm taleplerimiz karşılanıncaya kadar mücadele edeceğiz. Bakırköy halkını buradan bilgilendirmekle beraber bu onurlu mücadeleye destek olan, DDSB'ye

yazının devamı 22. sayfadadır

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

[yenedemokrasi1](#)

[yenedemokrasi1](#)

[yeni_demokrasi1](#)

[yenedemokrasi18.net](#)

yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin **Yeni Demokrasi Gazetesi** Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umum Basım Yayımcılık **Yönetim Yeri:** İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst **İletişim:** 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20